

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

Joliet, Ill., 5. maja. — Kakor smo že poročali, bode prihodnjo nedeljo, dne 9. majnika, naša vrla Dekliška Marijina Družba uprizarila na odru Sternove dvorane igrokaz v petih dejanjih "Ljudmila", in sicer v korist naši novi župnijski šoli. Predstavi bosta dve, popoldne in zvečer; popoldanska predstava se prične ob 2. uri in večer- na ob 8. uri. Sedež v prvih vrstah 50c, v ostalih vrstah 25c; za otroke 10c. Kot naznanjeno, bo spored sledeči: 1) Slovenska pesem "Majnikova", pojejo članice Dekliške Marijine Družbe. 2) Slovenski govor, gdnice. Elizabeth Grayhack, predsednice D. M. D. 3) Angleška pesem "The Woodland Rose", pojejo članice D. M. D. 4) Angleški govor, gdnice. Catherine Simonich. 5) Slovenska pesem "Lepa si, Marija", pojejo članice D. M. D. 6) Igra "Ljudmila". Pred četrtim dejanjem bodo pele pesem "Prelepi me- sec" gdnice: Soprano—Rose Brun- skole; alto—Mamie Stefanich, Ama- lia Uršič, Antonia Stukel. Na piano bodo igrali gdnice: Elizabeth Gray- hack, Elizabeth Stefanich, Mamie Ste- fanich, Margaret Nemanich, Mary Stonich in Antonia Stukel. Kakor ču- jemo, bo na sporedu tudi govor, ki ga bo imel Rev. John Plevnik, g. žup- ni upravitelj, ki je znan kot izvrsten govornik. Pričakovati je najštevilnej- še udeležbe od strani sl. občinstva pri tej krasni prireditvi v prid naši novi šoli. V nedeljo na svidenje!

— Rojenica pridno obiskuje našo naselbino. Zadnje dni so jo pozdravi- li sledeči rojaki: Frank Ambrozic, Bluff st.; Frank Stinge, Stone st., in Josip Pernš, Hickory st. Vsakemu je prinesla po enega čvrstega dečka.

— Na obisku. Pri Dr. S. Gasparovi- chu, 309 N. Hickory st., biva na obisku že izza Velike noči njegov samski brat, g. Louis Gasparovich iz Michigana. — Dr. Gasparovich je kupil svoji osem mesecev stari hčerki avtomobil od slovenske trdke J. D. Strutzel Automobile Co.

— Čudno vreme. Kakor je bil me- sec april v drugi polovici poletno vroč in suh, tako je "krasni" majnik do danes izredno mrzel in moker.

— Prvi piknik. Društvo sv. Barba- re priredi dne 30. majnika v Theiler- jevem parku velik piknik, ki se ga ude- ležijo več bratskih društev, zato bo "marčanje" z godbo. Več o priliki.

— Wm. C. Barber, jolietški prvi ko- misijonarski župan (commission form mayor), je bil vpeljan v urad v mestni zbornici v ponedeljek zvečer, kot na- slednik H. E. Wooda, župana zadnjih dveh let. Joliet je pozdravil novega župana in njegove štiri pomočnike ko- misijonarje z ogromno udeležbo na njihovi vpeljavi.

— Predgovor k igri "Ljudmila". Igra se godi za časa Karola Velikega, torej pred več nego tisoč leti, ko so se po- ganski narodi v Evropi pokristjanova- li. Odlikovali so se v pokristjanova- nju zlasti Franki. Ti so se najbolj bojevali s Sasi, ki so na vsyo moč bra- nili svojo pogansko vero in svobodo. Sasi so stanovali po vsej severni Nem- ciji, na sedanjem Westfalskem in Ha- noverskem. Od Frankov jih je ločila reka Rena. Trdovratno so se ustavi- ljali pobožnim misijonarjem ter kaj radi hodili čez mejo ropat. Ko je Ka- rol Veliki zasedel prestol, bila mu je prva skrb, spraviti Sase pod svojo o- blast ter jih kaznovati zato, ker so po- bili mnogo krščanskih duhovnikov in razdijali veliko cerkva. Vojna je tra- jala, z malimi presledki, 30 let. Sase je vodil hrabri in izkušeni Vidukind. Dolgo so se upirali, naposled so se pa morali podati premočnemu nasprotni- ku. Vojvoda Vidukind in saski knez Alboin sta sprejela sv. krst. Tudi dru- gi Sasi so se dali krstiti ter se z yne- mo poprijeli krščanskih nauk, ki so jih oznanjevali duhovniki osmih ško- fij. Po tolikih zmagah se je razpro- strala frankovska država v začetku 9. stoletja od Severnega do Jadranskega in Sredozemskega morja, od reke El- bronja pa do Labe in Dunaja.

V tem zgodovinskem ozadju se vrši dejanje igre "Ljudmila". Kraj de- janja je v slovenskem prevodu prestav- ljen v Skofjo Loko in okolico na Go- renjskem.

Vsebinska je na kratko sledeča: Prvo dejanje — Ljudmila, opatinja samosta- na v Skofji Loki, poučuje gojenke in jim pripoveduje stare zgodbe o čudnih ženah. Potem jim pove, da sta prav- kar prišli iz daljnega Saškega dve de- kljici poganki, ki ju je poslal kralj Karol, da se odgojita v samostanu in seznanita s sv. nauki Kristusovimi. Drugo dejanje — Grozdana, čarovnica in poganska duhovnica, je blidila iz kraja v kraj ter iskala omenjeni po- ganski deklici, Vando in Slavico. In prišla je naposled pred škofjeloški sa- mostan, kjer od samostanske potovke Marijane izve, da se Vanda in Slavica nahajata v samostanu. Tretje de- janje — Na samostanskem vrtu žaluje Vanda nad izgubljenjo svobodo, ko pride k nji Grozdana in jo vabi nazaj v domovino na boj proti kristjanom. In Vanda se po hudem nševnem boju vda vabilu in odloči iti na boj za

domovino. Četrto dejanje — Slavica razode svoje sestrji Vandi, da je skle- nila sprejeti sv. krst. V sled tega se Vanda tako razljuti, da v svoji slepi strasti zabode Slavico, ki se zgardi mrtva na tla. Peto dejanje — Vanda je v sled sestrojstva vsa potrta, dokler je opatinja Ljudmila ne potolaži in navda z novimi upi, ki jih grešnikom nudi sv. vera. Tudi Vanda sklone sprejeti sv. krst. V tistem trenutku naznanijo gojenke, da je izbruhnil požar. Pri gašenju se Vanda smrtno poškoduje, a pred smrtjo je še krščena.

Pittsburg, Pa. — Cenjeno uredni- štvu Amer. Slovenca! Prosim, da mi natisnete mojih par vrstic, ako je za- dostno moje pisanje; pa tudi mi ne bo žal, ako ga vržete v koš, ker je slaba pisava moje roke. Rad bi opisal ne- kaj o Glasu Naroda uredniških in o ligi, ker vidim, kako pišejo zdaj in kako so pisali poprej. Seveda zdaj ni tako preveč groznega, kakor je bilo pred par tedni, posebno v jeseni in zimi, kadar so nas prodavali Srbom in Ru- som. Ali uredniki G. N. in vi ligasi, kaj ste si vi mislili, da bomo mi vsi k ligi pristopili, ker ste Srbijo in Rusijo zmerom hvalili? In se zdaj se več- krat oglašate G. N., kako v Srbiji leno postopajo z našimi vojniki in da jim je v Srbiji lepo, a naši pa da srbške ujet- niki morijo i. t. d. Ali ste vi to vide- li? Ali ste morebiti čitali srbško cir- lico, da vi to vse znate, kaj se v Srbiji godi, ker jo tako hvalite? Čitajte knji- žico "Avstro-srbsko-ruska vojska", da boste znali, kateri so večji morilci. In tudi ste pisali v Glasu N., da Avstrija oziroma Avstrijci vsak dan obešajo Slovence in da jih mečejo v ječe. Pa to tudi ni vse res, kar vi pišete v G. N. Jaz mislim, da če ne bi bil kriv za ka- kovo stvar ali reč, da ga ne bi zaprl. Saj je tudi treba kaznovati take izdajalec, kateri prodajajo svojo domovino in svoj narod drugemu, katerega nismo videli, niti ga ne poznamo. In tudi nekaj sanjate, da se Rusi in Srbi zato vojskujejo, da nas rešijo avstrijskega jarma in da nam bojo dali slovansko svobodo. To je tudi res, kajne? Ali si vi mislite, da smo mi delavci tako neumni, da bomo kar vsi v vašo ligo pristopili in vam dolarje darovali in potem, kadar bi prišli v staro domovi- no, bi mi bili kaznovani, a vi bi se pa nam potem v New Yorku smejali z našimi dolarji! Kaj si vi mislite, če si jaz kaj pridobim z veliko težavo, da bom to vam dal? Tako na primer Rusija in Srbija, če zmagajo in si kaj s krvjo pridobijo in z velikimi stroški in mukami, da bojo to vam dali, da boste vi kraljevali v Ljubljani in v Za- grebu? To more vsak otrok znati, ka- teri je star 6 do 7 let, da to ne more biti. Pa vi ste šli tako neumno pisat v vaš list G. N.! Srbi in Rusi se vojs- kujejo zato, da si kaj dobijo za sebe, ne da bi nas rešili. Posebno Srbija, katera streže že od 1908. leta na Bos- no in Hercegovino, da bi si jo podjar- mila, a vi pa pravite, da nas hočejo osvoboditi! Dragi uredniki G. N., pro- sim vas, povejte vi meni, kaj ste si vi mislili, ko ste tako pisali? Ste li zno- reli, ali ste pa mislili, da so vsi ljudje in fantje neumni? In kako ste zaniče- vali in priimke davali nam, kateri se vam ne damo varati! Ste pisali v Glasu Naroda, da smo "avstrijski pod- repniki", "avstrijski patrioti". In tudi srbški ste se že naučili govoriti Av- strijaki, a vi se niste zmislili, da Av- strijaki vaše časopise berejo in da vi živite od Avstrijcev, ne Avstrijci od vas! Ste mislili, da se boste s tem do- padli narodu? Mislim, da zdaj ne ra- bite šteti desetstotico naročnikov, kakor ste jih danes leto dan. In ti Francel S., zakaj pa pošilja denarje v Avstri- jo, ker ji praviš maceha in avstro-hun- ska in vse še, kar je grgega? Zakaj ne šalješ v Srbijo, ker ti je tako mila? Kaj pa to pomeni: slika Franca Jo- zefa, kakor ste ga bili že začeli slikati na svojo čunjo, kako je gnil ljud na vojno z vesali, in kako je Kranjska dežela dala tri milijone kron za vojs- ko. No pa naj bo to vse stran, te cesarske slike in vse drugo. Samo vas prašam to, če vi ljubite Slovence, zakaj ste pa tako grdo naslikali onega reveža, katerega goni cesar na vojno? Saj on ni cesar, ampak so reveži, pa ste ga naslikali ne po človeško, pa se zraven rožni venec. Tako vi ljubite Slovence! In zdaj se pa, kakor vidim, izgovarjate in mečete krivico na Kr- stanja, da je samo on govoril preveč opočno in da ta liga ne bo nikomur nič škodovala. No to je zdaj vse za- steno. Ali nisi ti, Jovane Blatnik, že tavšentkrat napisal in uredniki G. N. da hočete biti rajši pod Srbijo, ka- kor pod maceho Avstrijo, ki ji želite pogin, kakor tudi našim vojakom, ka- teri se borijo v Karpatih in Galiciji; pa kadar so poraženi od Rusov, takrat napišete v G. N. z debelimi črkami, če ni še potrjena vest, a kadar pa naši vojski zmagajo in Rusi porazijo, tak- rat pa napišete namesto zmage, da je revolucija v Ljubljani, Zagrebu in v Trstu in da italijansko ljudstvo gre po cestah kričeč "Proč z Avstrijo in Nemčijo!" i. t. d. Ja, ja! Zdaj se vi- di, kakšni ste ljudje in kako delate. Prav tako vam bo šlo. Sram vas naj bo krivodelniki, ker ste marsikaterega zavlekli v svojo mrežo, da se ne mo upal priti v staro domovino, zakaj

vsaki dobro ve, kaj bo z njim, kadar pride. — Zdaj bi moral še to omeniti I. Blatnik, kateri je preklinjal v G. N. nas Slovence, kateri nismo k ligi pristopili in to je grozna kletva. Za- klinjal je, da kateri noče pristopiti k ligi, da se mu naj seme, na njivi oka- meni in dete v ženi i. t. d. O ti izrodek ti, ker si se ti upal svoje rojake po Ameriki tako grozno preklinjati v uma- znanem G. N. Pa še pišejo Glasa Na- roda uredniki, da Amerikanski Slove- nec piše vsakojake dopise! Jaz mi- slim, da v A. S. ni kaj takega, kakor v G. N., ki je preziral in klet Avstrijo, cesarja, sodnijo, žandarmarijo, duhov- ne in tudi drugi narod. Na ta način vidimo zdaj, kakšni so ti ljudje, ker jim je cel svet na potu, posebno I. Blatnik, in z njim se želimo srečati in ustmeno pogovarjati; in tudi bi jaz rad, da pride sem v Pittsburgh, bi mu rojaki pokazali, koga je preklinjal.

H koncu svojega pisanja pozdrav- ljam vse avstrijske Slovence, razen li- gasev, posebno čitatele A. S. Tebi, vrli list, želim mnogo novih naročni- kov.

Naročnik A. S., F. Z.

SLEPARIJE PRI VOJAŠKIH DO-BAVAH NA OGRSKEM.

Ljubljanski "Slovenec" z dne 7. apr. piše o tem:

V aferi velike goljufije z blagom je prišla na dan nova epizoda, ki je znat- no uplivala na zaslisanje obtoženih trgovcev ter je vzbudila povsodi veliko odobravanje. Redarstvo je večer iz- dalo, kakor to poroča "Az Ujsag", sledeče poročilo: "Policija je aretirala stražnika Gabrijela Eleka, starega 43 let, ki je rojen v Sarkadu, ter ga sus- pendirala. Imenovani stražnik je mo- ral stražiti aretirance. Svojo dolžnost je pa slabo izpolnjeval, večkrat je celo svojo službo zlorabil in je nekim are- tirancem dajal podatke o zaslisevanju in je s tem omogočil, da so si mogli aretiranci med preiskavo medsebojno dopisovati. V pismih, ki jih je straž- nik prenašal med aretiranci, se niso nahajale samo privatne stvari, ampak tudi vsebinska njihovih zaslisanj. Poli- cija je prišla še o pravem času na sled manipulaciji imenovanega stražnika, tako da s tem preiskava v tej aferi ni otekočena, pač pa je načet aretiranc- ev, da si pridobijo razne dokaze za o- brambo, onemogočen. Gabrijela Ele- ka, kateremu so aretiranci obljubili ne samo denar, ampak hišo in ves imetek, je policija aretirala, suspendirala in izročila državnemu pravdnstvu. Elek je služil 15 let pri ljubljanski policiji. Njegova dolžnost je bila, da se spre- haja pred zapori in zvesto pazi na are- tirance, da ne pride do katerega samo- umora. To prihodnost je izbral rav- natelj narodne tekstilne industrije, da pridobi stražnika, naj bi mu omogočil dopisovanje z aretiranim Bastirom. Stražnik se je dal pridobiti z obljuba- mi in denarjem ter je dal aretirancu listo, svinčnik in papir. Ravatelj Rie- mer je napisal Bastirju pismo, a straž- nik mu ga je izročil. Ko je Bastir odgovoril Riemerju, je stražnik pismo zopet odnesel Riemerju, ki je poprosil Bastirja, naj bi mu poslal oni del svo- je izpovedi, ki se tiče njega. Predno sta si menjala pisma, je Bastir izjavil, da je dal Riemerju v svrhu preku- povanja blaga denar, sedaj je to prizna- nje preklical.

Potem ko je Bastir preklical svojo prvotno izjavo, je nato Riemer po- istem stražniku poslal svoji ženi pi- smo, v katerem ji pravi, naj da Basti- rovi ženi 40.000 K. Tako se je Rie- mer zahvalil Bastirju, ker je preklical izjavo. Ali policiji je bilo drugo za- slisanje Bastirja zelo smuljivo, tem bolj, ker sta pri drugem zaslisanju Riemer in Bastir povedala vse do be- sede enako: Policija je pričela sumi- ti, da sta se imenovala preje dogovo- rila. Zato je postavilo celo stražo in policijsko gosbo pod najstrožjo kon- trolo. Tako so odkrili, da je Gabrijel Elek prenašal vesti. Kakor je znano, je Riemer pri tej goljufiji z blagom zaslužil pol milijona kron. Riemer je priznal, da je velik del svojega imetka zaslužil s posredovanjem, ali da niti on, niti tisti, od katerih je dobil denar, niso napravili nobene goljufije. Za vsoto 200.000 K. je povedal, da jo je dobil od neke tovarne, ker je izposlo- val, da je dotična tovarna dobila na- ročila za šotore in druge potrebščine v vrednosti 6.000.000 K. Moral je z 200.000 K. nekega podkupiti, da ta do- naročilo dotični tovarni. Ni se pa u- pal ponuditi denar dotičnemu gospodu, ker se je bal, da ga bo odbil, zato je denar pridržal za sebe. Večkrat je bil zaslišan lastnik imenovane tovarne, ki je pa odločno ugovarjal, da bi bil dal denar Riemerju za posredovanje. Poli- cija je takoj izvršila v stanovanju po- sestnika tovarne hišno preiskavo.

Strokovnjakom zadajejo mnogo skr- bi knjige trgovcev in tovarnarjev, ki so sodelovali pri goljufiji. V svojih knjigah imajo zelo mnogo popravkov in izdanih mest, posebno pa se na- haja mnogo radiranih mest v trgo- vskih knjigah trdke Bastir. Naknad- no je vojna oblast dodgnala, da se je obleka, ki so jo goljufi z blagom do- bavljali za vojsko, ne samo zato tako hitro raztrgala, ker je bila iz slabega blaga, ampak tudi zato, ker niso bile obleke za vojske šivane z nitjo, ampak s pavlo. Mislili se, da bo pri tej aferi prišlo še marsikaj v javnost, kar dose- daj še ni znano.

JUNAŠKI ČIN 97TIH.

Že več dni so si stali Rusi in Av- strijci nasproti na vzporednih višinah. V dolini med višinami je ležala vas. Straže poročajo, da se je v neki hiši, ki obkrožuje cesto, ki vodi skozi dol- no, vgnezdila 80 mož močna ruska poljska straža. To stražo je bilo tre- ba pregnati. Nadporočnik Gustav Kane se je prostovoljno zgledil za to službo.

Proti 4. uri jutraj dne 25. februarja se je bližal nadporočnik Kane s pra- porščakom Hrsterjem in 32 možmi 97. pešpolka previdno dolini. Ko je na- stopila jutranja zarja, je prišla pogum- na četa na pot, katero so Rusi rabili za izmenjavanje poljske straže. Ste- vilni sledovi so se poznali v snegu. Hitra, zaporedna povelja iz okolice poljske straže so dokazovala, da je bi- la ta ponoči znatno ojačena. Umak- niti se ni bilo več mogoče, ker je bilo že svetlo. Zato se je odločil vodja, da napade rusko premoč in da se prebije k našim četam.

Oddelek se je pripravil za boj in po- sal malo patroljo proti hiši. Ostali so se, še vedno neopazni približali so- vražniku na 40 do 60 korakov. Opazili so močno sovražno kolono na cesti poleg poljske straže. Nadporočnik je dal znamenje za napad. Rusi so bili popolnoma presenečeni in so bežali na vse strani, pustivši za seboj številne mrtve. Vendar novi sovražniki in zb- raječe se patrolje so pričele streljati od strani. Da se reši pogina, jo uda- rijo hrabri 97ti v hišo, kjer je bila poljska straža, katero so takoj pobili. Strinjavstimi možmi, ostankom hrabre čete, se je vgnezdil nadporočnik Kane v hiši ter hitro vse pripravil za obram- bo svojega zadnjega pribežališča. Rusi so hišo ljuto napadali. Trikrat so za- poredoma naskočili, pa so bili vedno odbiti. Kroglice so letele skozi hišo, a kljub temu naši na čudoviti način niso imeli nadaljnih izgub. Rusi so nato zažgali hišno streho. Kmalu so se dvigali visoki plameni. V gostem di- mu so vsi branilci ostali na svojih me- stih. Rusi so zopet naskočili, pa so bili krvavo odbiti. Trije voji ruske pehote so nato v primeri daljavi stra- žili hišo, ne da bi se približali, saj je bil po človeškem račun pogina Av- strijcev gotov.

Že so se vdiral goreči tramovi v notranjosti hiše. Dim je hotel zadu- šiti naše vojake. Tu da nadporočnik Kane svojim hrabrim tovarišem po- velje, naj se prebijejo skozi sovražni- ka. Ruski pešec Pavel Ivanov Tre- gubev je priskočil in rešil nadporočni- ka in nekaj pešcev iz plamena. En- krat na svezem zraku se je neustra- na četica s svojima častnikoma na ču- tu s puškimi kopiti prebila skozi so- vražnike in dosegla naše sprednje straže.

Uspeh ekspedicije: 105 mrtvih (med njimi 2 častnika), 60 ranjenih in 3 u- jetniki na ruski strani, okoli 7 mrtvih, 5 ranjenih in 8 ujetih Avstrijcev. Po- leg tega je še sovražnik zapustil dol- lino.

NAZNANILO.

Tužnega srca naznanjamo žalostno vest, da nam je odvzela nemila in ne- izprosna smrt ljubega in nepozabnega sinčka

ANTONA.

Rojen je bil dne 1. januarja 1915; u- mrl 30. aprila t. l. Pogreb se je vršil 1. maja. Pokopan je na katoliškem pokopališču v Canonsburgu.

Dragi sinček, malo dni spomladnih si med nami preživel. Komaj se je razevel ta krasni maj, pa si bil Bogu tako všeč, da Te je poklical k sebi v raj. Sladko spavaj v hladnem grobu, Bog Ti daj večno luč, mir in pokoj! Bodi Ti lahka hladna zemljica!

Srčno se zahvaljujemo krstnim ho- trom za krasni venec, ki so ga pokoj- nemu podarili v zadnjo čast.

Cannonsburg, Pa., 3. maja 1915.

Zalujoci starši:
Anton in Franciška Tomšič.

Izprememba vremena.

Izprememba vremena zelo vpliva na nekatere ljudi, posebno na tiste, ki tr- pe vsled revmatizma ali nevralgije. To pa nahajamo pri tistih, ki imajo v ne- redu prebavo. Taki ljudje izgubljajo svojo slast in svoje spanje, trpe vsled slabosti in večkrat tudi bljuvanja in drugih težav. Vsem takim ljudem že- limo priporočiti Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino kot zanesljivo leščalo. Zdi se, da drob noče delati in nabrana pusta tvarina zastruplja kri. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino brzo izprazni drob in mu podeli novo moč. Napravi zdravo slast in podpira prebavo. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos. Triner, tvorničar, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Po trdem delu onemogle mišice je nadgrniti s Triner's Linimentom. Ce- na 25 ali 50c, po pošti 35 ali 60c.—Adv

Ujela ga je.

Učenka: "Gospod profesor, vi ste pravičen mož in ne kaznujete koga, če ničesar ne naredi."

Profesor: "Če kdo ničesar ne na- re- di, ga gotovo ne bom kaznoval."

Učenka (veselo lokavo): "Jaz nisem naredila domače naloge."

Srbeči opahki,

kakor srbečica, kraste, lišaj, oblotičnik, brsljansko zastrupljenje, srab, slani tok, luskine, prišč in mozolji zahtevajo na- de- vanje tešilnega mazila.

Opahki so izginiti.

"Naznanjam Vam, da je Severovo Mazilo zoper ko- žne bolezni izborno pripr- avljeno. To govorim po o- sebnem opazovanju. Mo- sin je imel opahke več ko- eno leto. Zdravnikovi za- kazi niso postajali vedno večji toda nič mi ni pom- galo. Čital sem v časopis- o Severovem Mazilu zoper kožne bolezni ter sem se poskušal in je dobro ude- lovalo. Ko smo porabili tri lončke, so opahki izginiti!"

Albert Struback,
141 Walnut St.,
Binghamton, N. Y.

Severa's Tab-Lax

bi morali rabiti vsi, ki tr- pijo vsled zapke ali ena- kili nepravil. So prijetno- sladkorno odvajalo za otr- ke in odrasle.

Cena 10 in 25 centov.

Kadar kupujete zdravi- lna, vprašajte lekarnarja za Se- vera in ne vzemite na- domestitev. Dobite pristo- Ako jih ne morete dobiti v Vaši okolici, naročite jih od nas.

Severa's Skin Ointment

(Severovo Mazilo zoper kožne bolezni) prežene bolezine in odpravi opahke. V nekaterih slučajih bi SEVERA'S MED- ICATED SKIN SOAP (Severovo Zdra- vilno milo) okrajšalo čas zdravljenja s tem, da bi vzdrževalo bolne dele v čis- tem stanju.

Čitate više naznanjeno pismo in se prepričate.

Cena Severovega Mazila zoper kožne bolezni je 50c

Cena Severovega Zdravilnega mila je 25c

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, predst.

CHAS. G. PEARCE, kassir.

E. Wunderlich Granite Co.

804-806-808 N. HICKORY STREET JOLIET, ILL.

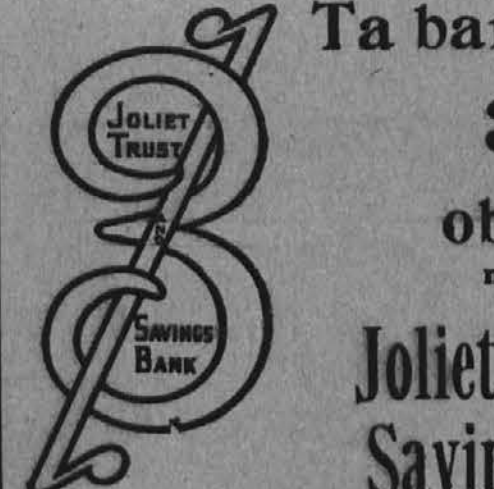
Velika zaloga spomenikov.

Naše podružnice so:

Bethania in Resurrec- tion Cemetery blizu Summit, Cook Co. in Naperville, Ill.

Chicago Phone 949

N. W. Phone 949

Ta banka plača

3%

obresti na vlogah

Joliet Trust & Savings Bank

Barber Building, Joliet, Ill.

Glavnica \$100,000.00 Jamstva fund \$50,000.00

ARCHIBALD J. MCINTYRE, Predst.

ERVIN T. GEIST, kassir.

THOS. F. DONOVAN, Podpredst.

TA BANKA JE POD DRŽAVNIM NADZORSTVOM.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Boji v živalstvu. O tem zanimivem predmetu je predaval vseučiliški profesor dr. Boris Zarnik v Mestnem domu v Ljubljani dne 29. marca. V uvodu je poudarjal, da se predmet njegovega predavanja strinja s sedanjim svetovnim položajem, kjer divja ljut boj. Enako je v prirodi, dasiravno se zdi na videz tiha in mirna. Potni je navedel celo vrsto zanimivih bioloških slučajev, od infuzorij do najvišjih sesalcev, kjer se nam kaže drzno roparstvo. Celotna ljubka kresnica, ki nas razveseljuje v poletnih nočeh, spada v to vrsto, in sicer je ena najdrzejših roparic. Zelo zanimivo je razpravljati o obrambnih organih v živalstvu, simpatičnih barvah in mimikriji, ki ima namen braniti slabše bitja pred močnejšimi. V drugem delu je govoril gospod profesor o bojih, ki jih povzročajo v živalstvu nagon razmnožitve, in pojasnjeval z mnogimi zanimivimi zgledi, zlasti iz tropičnih krajev. Slednje je podal nazorne slike o vojnah, ki jih vadijo med seboj socialna bitja (mravlje in termiti), skoraj po določenem načrtu. Sklenil je z željo, naj bi nam svetovna vojna bila vir novega napredka, kakor tudi v prirodi služijo boji višjim ciljem. Predavanje, katero je pojasnjevalo mnogo lepih skopičnih slik, je bilo dobro obiskano.

Dohod ranjencev. Dne 29. marca je došel iz Košic posebni vlak v Ljubljano in pripeljal 55 težko in 217 lahko ranjenih vojakov, med njimi 27 častnikov. Vse ranjence so prepeljali v belgijsko vojašnico, izvzemši 39 ujetih in ranjenih Rusov.

Odlikovan je bil v Karpatih s srebrno svetinjo I. razreda praporščak 17. pp. Konrad Simnic, brat šentpeterskega kaplana g. E. Simnica.

Z zlato hrabrostno kolajno odlikovani slovenski poštni uradniki. Višji poštni official Reinhold Šusteršič, ki je bil pridružen dunajski poštni direkciji, je bil odlikovan z zlato hrabrostno kolajno radi junaškega zadržanja pred sovražnikom. Odlikovane je rodno Slovenec.

Najvišje priznanje se je naznanilo stotniku Alfonzu Zerjav in rez. poročniku 17. pešpolka Ivanu Fiala ter višjemu zdravniku dr. Frideriku Gečehu lovškega bataljona št. 7.

Odlikovan je bil z duhovskim zaslužnim križcem 2. razreda na belodermem traku vojni nadkralj v. l. g. Hubert Rant od 6. infanterijske divizije.

Od vrhovnega armadnega poveljstva je bil pohvaljen za izvrstno službovanje pred sovražnikom nadporočnik Andrej Lusum, poveljnik orožniškega oddelka v Novem mestu.

Gališki beguncev biva na Dunaju 150.000, na ostalem nižjem Avstrijskem 25.000, na Zgornjem Avstrijskem 22.000, na Štajerskem 30.000, na Koroškem 10.000, na Solnograškem 3000, na Tirolskem 2000, na Kranjskem 4000, na Češkem 115.000, na Moravskem 35.000, v Sleziji 500. Če uradno malo število na Ogrskem bi bilo več, če bi se kam drugam, se cenil število galiških beguncev na 500.000; med njimi do 250.000 Poljakov, 220.000 južnih in do 30.000 Rusinov. Na Štajerskem je nastanjenih v taboru Wagnerja 14.000, v St. Michaelu približno 4000 beguncev.

Vojakov rekonvalescentov so pripeljali v Kranj 300. V Kranju bo 1.000 vojakov rekonvalescentov.

Umrli so v Ljubljani: Justina Križina Lavrin, zasebnica, 89 let. — Cecilija Tenbaum, učiteljica jezikov, 65 let. — Majda Pavlin, hči hranilniškega uradnika, poldrugo leto. — Terezija Videnič, rojenka, 7 mesecev. — Marija Čemažar, mestna uboga, 82 let. — Iv. Pirc, sin tovarniške delavke, 14 mesecev. — Alojzij Sikora, samostanski klerik, 20 let. — Uršula Merhar, delavka v tobačni tovarni, 47 let. — Ivan Leban, sin železniškega sprevodnika, 5 mesecev. — Rudolf Vidach, črnovojniški 97. pešpolka.

Umrli je v Lešah sestra župnika — Hrabrostno svetinjo je dobil Valentin Cesen.

Malo pecivo prepovedano. Deželna vlada za Kranjsko je od 1. aprila t. l. naprej obrtniško izdelovanje vsakršnega malega peciva prepovedala.

Umrli je na Reki gospa Franja Jagodnik, soproga posestnika Slovenca g. Jagodnika.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil Janez Papler — tretji Lešan.

Umrli so v Ljubljani: Ivan Janežič, mesar, 61 let. — Ivan Blas, delavec-hiralec, 62 let. — Josip Bergant, mestni delavec, 48 let. — Helena Kozjek, bivša delavka, 72 let.

Nagla smrt. Ivan Strus, strojni inženir, južno železnice, stanujoč v Ljubljani, je 24. marca popoldne na Zidnem mostu v službi na naglo umrl; trupla so prepeljali v Ljubljano.

Mali Robinson iz Ljubljane. Pavel Gril, rojen leta 1901 v Ljubljani, je bil v vzgoji zanemaren in kot tak je moral, da se poboljša, v šolo na Rakovnik. 14letni dečko je bil zelo prikupljive zunanosti, videti odprtega čela ter za svojo starost dovolj močne, pač pa prilikave postave. Neverjetno bi se zdelo človeku, koliko je ta "krota" že v svoji nežni mladosti doživela, in ker so na razpolago deloma tudi uradni in ne samo privatni podatki, hočemo njegovo burno življenje, ki bo gotovo zanimalo širšo javnost, kar mogoče kratkih potezah očitati. Na Rakovniku dečku ni ugajalo in jo je leta 1913. popihal k svoji materi v Marjino Celje, odkoder je po kratkem odhodu odšel v Trst. Tam so ga prijeli in poslali v zavod nazaj, kjer ga pa ni držalo dolgo in je še istega leta ob priliki neke slavnosti zopet pobegnil na Reko, kjer je dobil delo na ladji "Tatra". S to ladjo se je pozneje pripeljal v Trst in odšel proti Italiji. Na potu so ga ustavili in dali blizu Tržiča (v Scodovci) v delo nekemu kmetu, katerega je pa čez mesec dni zopet zapustil in šel v Videm v Italijo, odkoder ga je usoda zanesla v zaželeno Benetke. Tam je sprosila, da je bil sprejet za dela, kakršna pač more opravljati tak čmlr, na nemško ladjo "Schleswig", s katero je odpotoval v Gruz, Kotor, na Malto, v Mesino, Neapolj, Genovo, Nizzo, Montecarlo, v Španijo (Malaga), Algerijo Gibraltar in zopet nazaj na Španjo, v Plimouth, London, Rotterdam, Bremerhafen in Bremen. Na tej ladji je imel mesečno 25 mark in hrano, seveda tudi trdo delo. V Bremenju je "Schleswig" te vrste tice izkrcala na suho, in čez teden dni se je dečko že "udinjal" za isto plačo na nemškem parniku "Helgoland". S to parniško ladjo je odplul v Ameriko. Takrat je parnik priplul k nesrečnemu slučaju, ko sta neki holandski in nemški parnik "Kaiser Wilhelm II." trčila skupaj. Nemški parnik je bil tako poškodovan, da so morali z njega vsi potniki, bilo jih je okoli 400, na "Helgoland", holandski pa le neznatno in je po nesreči plul svojo pot dalje. Ko je "Helgoland" v Ameriki izkrcal potnike in zopet dobil novih, so odpluli na Nemško nazaj. Zapustivši mornarsko življenje, je mali delal štiri dni v Hamburgu, potem pa je blodil deloma peš, deloma se vozil, ter obiskal Hartburg, Bremen, Ostfriesland, Oldenburg in Pillefeld. Tam so ga zaradi beracije en teden zaprli, potem pa so ga noge zanesle v Pickeburg in Emden. Med potjo se je sešel z nekim pretepaškim nemškim mornarjem. Ko ju je v Emdenu stražnik ustavil, se je mornar, ki je bil močan in velik kakor pirat, spustil vanj, ga vrzel ob tla in mu izbil nekaj zob. S pomočjo došlih stražnikov sta bila oba aretirana in je "pirat" dobil za to štiri mesece "na grado", malega Grila pa so pognali iz mesta. Od tam je šel zopet dalje v Drazdane, Uhm, kjer je hotel stopiti k nemškemu "Rdečemu križu", a ga niso sprejeli, pač pa so mu iz usmiljenja dali kot Avstrijec 25 mark. Od tam je zopet romal, se vozil in hodil v Augsburg, Monakovo, Rosenheim, Kufstein, Vergi, Franzensfeste, zopet nazaj na Bavarsko v Holzkirchen. Tam je v neki kolodvorski restavraciji kupil konec klobase in kruh ter dal zanj 15 pfenigov, in ko mu je za drugo enako naročilo zaračunal natakarcia 20 pfenigov, se je mali brošč začel šopiriti ter končno, ker mu je rekla "Knirps", vrgel v njo kozarec. Zaradi tega je prišel v roke varnostni oblasti, ki ga je poslala v Missbach, od tam na avstrijsko mejo, odkoder je bil pritiran v svojo domovino. Na Rakovnik ga prav nič ne mika in tudi ne pride, pač bi se šel pa rad učil kakoga rokodelstva, ker skusil je mnogo dobrega, a še več hudega, kar ga je dovedlo do trdnega sklepa, da noče biti "bábara", marveč pošten človek, obrtnik. Se bode li to izpolnilo, po kaže prihodnost.

Odlikovanja in imenovanja. Signum laudis z vojno dekoracijo je dobil nadporočnik Willibald Bernhard pri c. kr. domobranskem ulanskem polku št. 1, rojen Ljubljancem, za hrabrost na severnem bojišču. — Dne 6. marca je bil brzojavno poklican kot kaplan vojne bolnišnice št. 7. v Gradcu g. Alojzij Dejak, salezijanski duhovnik v Verzeju na Štajerskem. — Za nadporočnika je imenovan magistratni tajnik Fr. Jancigaj, sedaj na južnem bojišču. — Za nadporočnika je imenovan rez. poročnik Ivan Škarja, deželni tajnik. — Vojaški zaslužni križ III. razreda z vojno dekoracijo je podeljen stotniku Emilu Dragatin, 37. dež-bramb. p. Odlikovane je rojen Ljubljancem.

Kdo je iznašel podvodne čolne? "Gorenjec" piše: Veliko vlogo igrajo v sedanjih vojski podvodni ali podmorski čolni. Vsa Angleška trepeta pred njimi! Kdo je iznašel podvodne čolne in kdaj. Angleži trdijo, da Kornej Drebbel leta 1624. To pa ni res. Slovanom so bili že davno prej znani. Zgodovina pripoveduje, da so se stari Pomorjani, ko so jih Nemci preganjali, vrgli v močvirja, da so ostali več ur pod vodo in dihalo skozi trste.

Spirit in kis se podražita. Držav-

na zveza avstrijskih izdelovalcev likerjev, spirituozi in kisa je z ozirom na to, da je spiritov kartel tekom enega meseca dvakrat poskočil s ceno, in sicer pri finem spiritu skupno za 15 K, pri spiritu za izdelovanje kisa pa za 20 K, sklenila vnovič zvišati cene pri spiritu za najmanj 10 vinarjev, pri kisu pa za 3 vinarje pri litru.

Nesreča. Iz Preske se poroča: Dne 27. febr. popoldne sta gospodar Alojzij Bukovec in njegov hlapec podžagala na vrtu hrast. Pri tem pa je padel hrast na hlapca Antona Šusteršiča ter ga je tako poškodoval, da je hlapec čez par ur umrl. Hlapec je bil star 15 let. Bil je prav priden mladenič in vpisan v Marjino družbo. Sosedje so ga prav radi imeli in gospodar ga je ljubil zaradi ubogljivosti in poslušnosti. Njegov brat je vojak in je bil ranjen pri Grodeku.

Vlom in tatvina. 15. febr. ponoči vlomil je Matija Slivnik, tovarniški delavec na Jesenih, pri Žumerču v Mervku. Uzmovč je odnesel 67 klobas in več komadov subega mesa v vrednosti približno 80 kron. Orožništvo mu je bilo kmalu za petami.

Koroško.

Koroške cerkvene vesti. Prezentirani so: na župniji St. Andraž v Ladbudski dolini v. l. g. Ladislav Kaufman, župnik v Bleiberg-Greuth, na župniji Kolbnica v. l. g. župni upravitelj Izidor Meierhofer, na župniji Timenica v. l. g. župni upravitelj Rok Tojnko, na župniji Poreče ob jezeru v. l. g. J. Schmedic, župnik v St. Ilju ob Dravi, na župniji Smartin na Dholici v. l. g. župni upravitelj Anton Tšritof.

Primorsko.

Goriški odvjetnik dr. Tuma in predsednik goriške okrajne bolniške blagajne Callini pred vzklicnim senatom v Mariboru. Dne 18. februarja se je vršila v Mariboru razprava proti dr. Tumi in Calliniju, katere sta bila pri prvi razpravi pred mariborskim sodiščem obsojena, dr. Tuma na 600 K globe, oziroma dva meseca zapora, po par. 487, k. z., ker sta v neki vlogi na višje sodišče dolžila pristranosti nekatere sodnike v Trstu, ki so radi tega naperili tožbo proti obema imenovanima. Šlo je za pravdo Leopolda Travanija v Gorici proti okrajni bolniški blagajni, od katere je zahteval pokojnino za svoje službovanje v njem uradu. Delegirano je bilo sodišče v Mariboru, ki je izrekli gori navedeno obsodbo. Vzklicni senat je potrdil prvo razsodbo.

Umrli je v Blatu na Korčuli 20. februarja po dolgi i mučni bolezni odvetniški kandidat g. Fran Bosnić, ki je znan po svojem službovanju pri tržaškem sodišču tudi tržaškem Slovencem. Bil je vzoren narodnjak.

Mleko se je zopet podražilo. Tržaška "Edinost" z dne 30. marca poroča: Dočim se je mleko že minuli teden v Trstu prodajalo po 36 do 40 vin. liter, se je večeraj zopet podražilo in se prodaja povsod po 44 vin. liter. — V Beljaku in okolici prodajajo mleko po 28 vin. liter.

Smrt samostanke. V Gorici v samostanu Notre Dame je 24. marca umrla sestra Pavla, rojena Karla Alberti v Trstu. Stara je bila 45 let. Silne muke je trpela v dolgotrajni svoji bolezni, a niti enkrat ni potožila, vse je prenašala vdano v voljo božjo. V slovesu učene in izobražene profesorice je storila mnogo dobrega za vzgojo ženske mladine, v slovesu pobožnosti in svetega življenja je s svojim zgledom storila še več. Zavod Notre Dame pa je z njeno smrtjo izgubil veliko.

Odlikovanje. Asistent na vseučilišni kliniki v Inostumu in sedaj v Karpatih kot vojaški zdravnik, dr. Pavel Šavnik, brat tržaškega odvjetnika dr. Janka Šavnika, je dobil za hrabro in požrtvovalno postopanje pred sovražnikom "signum laudis".

Mož zabodel svojo ženo. V Trstu je zidar Josip Persoglia dvakrat zabodel svojo ženo Ivanka rojeno Ferluga, ker ga je zapustila in šla nazaj k svoji materi. Žena je nevarno ranjena.

HRVATSKO.

Bogat sardelni lov. Na reškem trgu je vsak dan izredno veliko rib, večinoma sardel, ki so po 24—32 vin. kilogram. Dne 27. marca so bile sardelice celo po 8 vin. kilogram. To je prava sreča za široko ljudske sloje, ki si lahko do sita privoščijo priljubljeno hrano. Rečanke pravijo: "Dokler imamo ribice, se ne bojimo lakote."

Morilec Princip, ki ima kostno jetiko, je bil te dni operiran, pri čemur so mu odstranili nekaj drobcev kosti.

Hrvaški vojniki na dopustu. Reški "Novi List" poroča, da je 25. marca odšlo na 10—14 dnevni dopust krog 1000 mož Jelačićevega polka.

Po nesreči utonil je v Makarski Ivan Martinolič, c. kr. višji fin. respicijent. Njegovo truplo so našli čez dva dni.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobili
za vsako prigodo in vreme.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376 N. W. 92

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

PADDOCK'S PHARMACY

101 WESTERN AVE., JOLIET, ILL.
Chicago tel. 1203.

Največja zaloga vsakovrstnih zdravil, okrepčil in mazil.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja z ognjenj pojdite k
ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Banka.

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABIMO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.

Butler Kruki

KRUH...5c hleb.

Pokusite ga --- ni boljšega

COMMERCIAL TRUST & SAVINGS

OF JOLIET
SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE,

URADNIKI
E. J. MURPHY, predsednik
THEO. R. GERLACH, podpredsednik.
JOHN T. CLYNE, kassir.

NADZORNIKI:
Herman C. L. Stoll
James R. Bentley
Charles McKenna
Theodore R. Gerlach
John T. Clyne
E. J. Murphy

A. NEMANICH, pred. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.

Slovenian Liquor Co.

1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.

Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, zganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo. Rojakom se priporoča za obila naročila. Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.

Potovalni zastopnik: Fr. Završnik.

Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojim!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilno Grenko Vino.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem I. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44.500.000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1.330.000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4½ %
brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAK IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kake ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparksno. HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI BANKI daste Vaš denar.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prírejen za slovenski narod na podlagi drugih možnih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjiga je: Slov.-Angl. Slovar, Vaskdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pism, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.

Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki tork in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorporirani, 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the

SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

9. maja Nedelja Gregoriana Naz.
10. " Ponedeljek Izidor, spoznav.
11. " Torek Mamert, škof.
12. " Sreda Pankracij, muč.
13. " Četrtek Kristusov vneb.
14. " Petek Bonifacij, muč.
15. " Sobota Zofia, muč.

MARIJI ŽIVE VENCE!

Proč je cvetje po vrtovih,
Kliče vse v nebroj glasovih:
Vse premine, kar živi.

Ena roža polna cveta!
Slana Nje ne zamori.
Z vencem cvetja je odeta:
O Marija, to si Ti!

O Marija, roža raja,
prvo delo božjih rok,
živ taj venci Te obdaja
srčno vdanih Ti otrok.

Žive vence Tebi v slavo,
najčistejša Roža Ti!
Nežni cvet zgubi vonjavo,
živi venci pa živi.

C.

CERKVENI GOVOR ZA PETO NEDELJO PO VELIKI NOČI.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

Moli in delaj!

Prosite, in bote prejeli, da bo vaše veselje popolnoma.

Ivan 16, 24.

V jutru zarano se škrjanček visoko pod nebo vzdiguje, oznanjuje hvalo svojemu stvarniku, ki ga živi, ter prosi, naj ga v prihodnje ne zapusti. Ko zapoje svoje pesen juternjo, se med brazde potukne, iskaje živca za svojo krušnico. Kakor hitro se pa poživji, spet kvišku zleti hvalit svojega Boga. Tako mi mala prčica veli: Moli in delaj! Imej pri Bogu svoje srce, imej pri delu svoje roke!

Tudi Jezus zapustil je to solzno dolino nam je sporočil prijatelja, prijateljice po molitve. Oh, naj bi ju prav spoznali, se ju zvesto držali, radi delali in pridno molili! Po tem bi lahko prosili, gotovo prejeli, in bilo bi naše veselje popolnoma. Zapišimo si torej danes premišljevanje te dve besedi globoko v srce svoje:

I. Moli.

II. Delaj.

Bog ti bo pomagal. Pomagaj, o Bog, tudi meni prav govoriti, vam pa zvesto poslušati in storiti.

I.

Moli! Sv. Anton puščavnik premišljuje, kako bi Bogu najbolj dopadel, in glas začuje: "Anton, če hočeš meni dopasti, moli; in kedar se molitve navoliš, delaj se svojimi rokami, in ved-

no posluj." — Hočemo tudi mi Bogu dopasti:

1. Molimo! Naša duša je od Boga, po molitvi se k Bogu povzdiguje, z Bogom govori, kakor Mojzes, Daniel, Jezus, Džima na križu. Molitev je pogovor z Bogom.

2. Molitev je nebeška pošta; po njej gredo naše prošnje gor, po njej pridejo darovi božje milosti dol. "Naj si je ravno nizka zemlja in visoko nebo, vendar Bog usliši prošnje pravice." Sv. Avg.

3. Molitev je naša najzvestejša prijateljica in pomočnica v žalosti, kakor Jezusu na gori Oljki, celo v smrtni uri, kakor Jezusu na križu. Molitev je nebeška lestevica, po kateri angeli naša dobra dela nosijo pred božje oči. "Jaz bi rada na visoko goro šla, govori sv. Terezija, in bi rada klicala, naj bi vsi ljudje slišali: Ljudje molite, molite, molite." Pa tudi:

Učite stariši svoje otroke moliti, jutraj, zvečer, pred jedjo, po jedi, in kadar zvoni moliti. Ako se dete od matere in očeta moliti ne nauči, ne bo vse svoje žive dni prav moliti znalo. Gospodarji in gospodarice, skrbite, da bo vaša družina rada molila pri mizi, na glas, saj o svetih večerih sv. rožni venec. Molitev je angelsko delo in opravilo svetnikov.

II.

Delaj! Kar je Bog Adamu rekel: "V potu svojega obličja boš svoj kruh jedel" (I. Mojz., 3, 17—19), vsakemu človeku veli. Pridno delo nam povrne, kar je nam pozemelskega Adamov greh vzel.

1. Delo nam zemljo polepša in nas s kruhom oskrbi: "Ne opusti poljskega dela, kojega je Bog stvaril. Kdor svoje polje obdeluje, ima jesti dovolj; kdor pa postopa, pa tudi strada dovolj. Prip. 34. "Kdor noče delati, naj tudi ne je" (I. Tes. 3, 10).

2. Delo nam živč posladi. Kakor bučnice sladko strd nabirajo, pridne mravlje dišeče kadilo nosijo, tako pridni ljudje sladko uživajo, kar pridelajo v potu svojega obraza, med tem kot bogati lenuhi tožujejo, da jim najboljša jed ne diši.

3. Delo nam zdravje ohrani. Bistri vrelci, ki po kamenju teče, črsto, zdravo vodo ima; stoječa mlaka pa segni. Lenoba telesu moč jemlje, kakor rja železo sne.

4. Delo nas greha varuje. Dokler se je David vojskoval in trudil, je bil mož po volji božji; ko se je pa pohajati začel, je prešestnik in morilec postal. Kmet, ki namestu orala puško zadene, rokodelci, ki namestu za orodje le za kvarte prime, bo hitro obožal, in se pohujšal. Lenoba je vseh hudobij košata mati, lenuh in pa tat sta si tovariši. Priča tega so nam polne ceste rokodelskih potevuhov in beračev izpridenih, ki so najhujše kobilice dežele. Kako se lenuhu godi, modri Salomon živo popiše (Prip. 24, 30—40) in nas k mravlji v nauk pelja (Prip. 6, 6—11). Delo je velik dar božji, delati je vsakemu stanu velika čast. Tudi Jezus je svojemu redniku delati pomagal, daširavno v puščavi z malimi kruhi veliko tisoč ljudi nasitil, nam zapustivši vzgled.

Da bo pa naše delo uspeh in hasen imelo, začnimo in dokončajmo ga z dobrim namenom: Bogu k časti, duši pa v izveličanje. Tudi Peter je veliko rib vlovil, kadar je na besedo Jezusovo mrežo vrgel. Vse naše delo je brez dobrega namena prazen ribji lov. Vsako delo z veseljem storimo, in naj je še tako težko, s križem Jezusovim sklenimo ga, vse iz ljubezni do Jezusa! Delajmo zvesto, čeravno nam nihče na roke ne gleda; Bog nas vidi, on bo naš plačnik. Delajmo ne toliko za častno, kakor za večno plačilo, da kadar nas Bog iz svojega vinograda zakliče prejeti zaslužni denar, nam ne poroče: "Prejeli ste svoje plačilo" (Mat. 6, 2).

Konec. Dve kratki pa zlati pa zlati besedi sta: Moli in delaj, in vse zapadeta, česar nam je za častno srečo in večno zveličanje potreba. Kadar naš delavnik neha, in se bo večna nedelja začela, bo tudi naše delo nehalo, molitev pa vekomaj ostala.

Združimo se torej prihodnje tri dni, naredimo sveto vojsko molitve v požni molitvi in pridno z zaupanjem na nebeška vrata trkat. Prosim bomo, in bomo prejeli, ako prav molimo, da bo naše veselje popolnoma. Molitev je mogočno orožje, s kojim se nebeško kraljestvo zmaga. Amen.

DRAGINJA PO CELEM SVETU.

Iz Mehike je došlo "Reichspost"-i 7. februarja t. l. sestavljeno pismo, ki izvaja: Tu se vse draži, da še hujše kakor v Evropi. Pezo, ki je bila prej vredno 2.50 do 2.57 frankov, je zdaj vredno le še 60 centimov. Bogat bi človek lahko postal, ako bi tu zamenjal svoj denar, a nihče ne ve, kateri bankovci so najboljši in kateri da so najslabši. Banke sploh ne sprejemajo več denarja, tudi obresti več ne izplačujejo. Banke, ki še izplačujejo, vračajo k večjem le vlogi.

Zanimivo se cene živil. Tako visoke so, da če bi človek lahko izbiral, bi se kljub vojski odločil rajši za Evropo. Računam pezo še s prejšnjo vrednostjo 2 frankov 50 centimov; ker je zdaj manj vreden denar, so cene dejansko še višje:

Liter mleka 0.69 frankov; kilogram surovega masla 7.77 frankov; kilogram kruha 1.33 frankov; kilogram krompirja 0.60 frankov; eno jajce 0.25 frankov.

Kruha tudi za denar skoraj ni več mogoče dobiti. Kako žive ljudje, morbiti vprašate? Revni ljudje jedo

tortilas in frijoles. Tortilas takole prireajo: Koruzna zrna se zmlejejo z vodo in z nekoliko apna deloma v tvornicah, reveži zmlejejo tudi doma. Od testa se vzame del, ki se meče toliko časa iz ene roke v drugo, dokler se ne zmeša približno 1 cm debel in 15 cm širok kolač, ki ga denejo na ogeljeno žrjavico, kjer se toliko časa peče, da se na obeh straneh nekoliko zažge. Jedo ga potem tako, da ga zvijejo, kakor se zvije smodka. Mehikancem je to najprijetnejša jed, ki dobro hrani, se lahko prebavlja in se tudi v želodcu čuti.

Jed frijoles je zmešan fižol, do 20 vrst. Skuhajo ga in ga kó je kuhan, zmešajo s chilensance, ki se bolj peče, kakor paprika.

Mehikancem zelo primanjkuje sadja, ker generali, ki se vojskujejo med seboj, zavirajo uvoz. Banane so jako poskočile od enega centava na 12, oranže od enega na 8, ananas se pa sploh več ne prodaja.

NALOGA KATOLIŠKEGA ČASOPISJA V SVETOVNI VOJNI.

V svoji prvi okrožnici je novi papež Benedikt XV. s svojega visokega vidika dobro označil veličansko važnost časopisja z besedami: "Časopisje je sredstvo, s katerim se upodablja duh množice in vodi javno mnenje." Ravno v sedanji svetovni vojni je pa veličanskega pomena, da se duh množice izobrazuje v patriotičnem in verskem smislu in da se tudi javno mnenje zopet napolni z duhom domovinske ljubavi in verskega mišljenja. Ravno s tega vidika vstaja za katoliško časopisje veličastna trojna naloga:

1. Naše avstrijsko časopisje je neposredno do pred izbruha vojne v štiripredstnem delu stal v službi nevere in je imelo le malo srca za blagor in gorje domovine. Sedaj, ko je prišla čez nas vojna s svojimi strašnimi, krvavimi žrtvami, neverno časopisje v splošnem molči. Zasmehovanje in zasramovanje je spričo veličanstva smrti, ki terja sedaj stotisoče žrtev, onemoglo; vsemogočnost vere in religije ju je prisililo k molku. Zato mora toliko bolj dvigati svoj glas katoliško časopisje, opozarjati svoj glas katoliško časopisje, opozarjati na velike misli vere in napolniti javnost z globokim verskim mišljenjem. Zato se naše katoliško časopisje ne sme s tem zadovoljiti, da bi poročalo le gola dejstva vojnih dogodkov in jih presojati z zgolj političnega stališča; osvetljevati mora marveč velike dogodke z lučjo vere in velike misli, ki jih svetovna vojna budi v prsih vsakega človeka, upodobiti v besedah, da postanejo splošno lastna množici. Vedno in vedno zopet mora govoriti ljudstvu o neizmenno modri previdnosti večnega Očeta, ki vlada nad svetovnimi dogodki in brez čegar volje ne pade niti las z glave posameznega človeka.

2. Ravno z naglašanjem velikih, srce dvigajočih misli in s poročili o veličastni verski prenovitvi pa izvršuje katoliško časopisje še drugo lepo nalogo v službi katoliškega ljudstva. Ono postaja v resnici taložni angel v temnih, bolesti polnih nočeh za mnoge tisoče, ki jih je vojna pahnila v nesrečo in katerim krvave bitke trgajo v srce strašne rane. Ni nobenega dvoma, da je z vojno prišlo nad človeštvo neizmerno gorje, stiska in beda. Mnogo in mnogo tisoč grobov se vrsti drug za drugim, v vojujočih se državah je komaj še kje kak hiša, kjer ne joka žena za svojim možem, kjer stara mamička ne toži za svojim sinom, ki leži v daljni deželi pozabljen v skupnem grobu. In koliko stotisoč otrok obupno vije roke: očeta, hranitelja jim je oropala vojna. Spominimo se dalje na smrtni strah in noči brez spanja doma ostalih dragih, ki dan za dnevom trepetejo za usodo svojih na bojnem polju. Spominimo se razdeljanja domov in imetja, ki je zadelo cele dežele, spominimo se strašne skrbi za bodočnost. Vse to teži ljudsko dušo kakor svinčena gora. Če je bila kdaj potrebna tolažba in vzpodbuda k neomajnemu krepkodušju, je to potrebno za krščansko ljudstvo v sedanjih vojnih časih. Kdo naj to izvede? Čegav glas prodira globlje v množice, koga ljudstvo sedaj verneje posluša nego glas časopisja! Kako krasna naloga za katoliško časopisje!

3. Pa še tretjo krasno nalogo ima katoliško časopisje. Pred vojno je skoraj izključno samo katoliško časopisje zastopalo patriotično stališče ter je tudi iz vseh sil nastopalo za sporazum med vsemi narodnostmi. Kar se je prej zdelo nemogoče, je izvršila svetovna vojna. Različne narodnosti v Avstro-Ogrski so postale eno samo bratsko ljudstvo. Veličastno, ganljivo navdušenje za skupno domovino je prevzelo vse narodnosti, z brezprimernim junaštvom se bijejo vrli avstrijski vojaki na severu in jugu. Tako je bilo tudi ono časopisje, ki je drugače imelo za Avstrijo le psovke in zaničevanje, prisiljeno, da se ogrne s patriotičnim plaščem in daje domovini vsaj na zunanji tribit priznanja. Sedaj velja, da, kar je vojna lepega in plemenitega ustvarila in vzbudila patriotičnega navdušenja in patriotične požrtvovalnosti — občujemo, vedno nanovo oživljamo in trajno obdržimo v ljudskih množicah. Tega se ne more drugače doseči nego da se vedno in vedno opozarja na domovino, njeno veličino in njene ideale. To naj bo pred vsem stvar katoliškega časopisja, da bo ta ljubezen do domovine tudi po svetovni vojni trajna vez, ki bo vezala av-

strijska ljudstva v mirnem skupnem delu za domovino.

Kakor pa ima katoliško časopisje te tri velike in krasne naloge, tako ima pa tudi vsak posamezen katoličan nalogo in dolžnost, da podpira katoliško časopisje iz vseh svojih sil, da naroča katoliške liste in jih razširja. Naj bi se vsak katoliški Avstrijec in zlasti vsak katoliški Slovenec zavedal te dolžnosti! — "Slovenec".

KJE JE NAŠA REŠITEV?

("Slovenec".)

Leta 1870. so vzeli papežu tudi Rim, zadnje posestvo papeštva.

Evropa je takrat skušala sama sebe prepričati, da se tudi brez papeštva da živeti.

Minulo je od tedaj nedavno šele štirideset let, in že se kaže na narodih, da ne morejo dolgo časa prenašati vloge zapravljenega izgubljenega sina na tujem. Srbija je lani sklenila s papežem konkordat. Anglija je ravnokar, prvič po odpadu, imenovala svojega veleposlanika pri Vatikanu. Turčija in Japonska nameravata ravnokar stori. Francoska pa z njimi tekmuje. Tudi na "Nizozemskem se množijo enaki glasovi. Morda so tu vmes tudi mnoge časovne koristi, ki narode k temu vzpodbujajo, glavni razlog pa je vendarle ta, da si ljudstva žele miru ter se zato obračajo k papežu. Tu odloča prepričanje narodov, da jeklo, topovi in vojaštvo sami na sebi niso jamstvo za trajni mir, ako ni zraven neke višje, duhovne moči. In ta moč je v naši katoliški Cerkvi, v glavarju te Cerkve, v papežu!

To je nekdo priznal sam Voltaire, ko je rekel, da — "se ima Evropa sv. Stolici zahvaliti za svojo omiko, za del svojih najboljših postav in skoro za vso znanost in umetnost, kar je ima." — Tudi Bismark, sicer ljut protestant, se je obrnil do Leona XIII. v popolnoma političnem vprašanju, ki je nastalo med Nemčijo in Španijo — zaradi Karolinškega oboja. In papež je po Rampolli in mons. Della Chiesa izdal razsodilo, s katerim sta bili zadovoljni obe državi. S tem je bil papežev ugled, njegova avtoriteta priznana.

Danes bi mogel Grizot z vso pravico ponoviti svoje besede: — "Nikdar ni bilo potrebno kakor sedaj, da bi imeli v Evropi avtoriteto, katero bi priznavali in čutili za pravo oblast, ne da bi trebalo seči po sili, oblast, pred katero se klanja duh, ne da se onečašča srce; oblast, ki govori odzgoraj navzdol, ne z gospodstvom sile, marveč z močjo — potrebi! To je prava oblast, prava avtoriteta, kjer pa tak ugled ne velja, tam je — naj odločujoče materijalna sila kakoršnekolik vrste ali pa premoč števil — pokorščina dvomita ali pa nizkotna in grozi, da se vsak hip prevrže v servilnost ali punt."

Jasno je umeval škof Dupanloup, kaj čaka Evropo, ako pojde dalje po poti, na katero je krenila po letu 1869, nam reč po poti razkrstjanjevanja narodov in odrivanje naše katoliške Cerkve iz javnosti. On je takrat pisal: — "Se vedno hrani sveta katoliška Cerkve ključke k vsem socialnim in pravdnim vprašanjem. Tudi še danes počiva civilizirani svet, kljub vsemu svojemu oholemu preziranj, v senci križa in evangelija, in če bi nepriznava, ne propadel križ in evangelij, tedaj se ne bomo več tepli kakor se še sedaj, marveč drug drugega bomo požrli."

Sedaj se nahajamo v katastrofi, ki jo je prerokoval Dupanloup, in velika sreča je za svet, da se narodi, kakor vidimo, zopet zbirajo okrog božje naprave: okrog papeštva, ter priznajo, da je rešitev človeštva pri sv. Stolici. Propet Roman salus!

Človek ni opičjega rodu.

Listi so svoje dni poročali, da je slavn ameriški fiziolog profesor Carrel, ki je dobil Nobelovo nagrado, o priliki nekega znanstvenega zborova

Zveza Katoliških Slovencev

V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.

Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanic, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

vanja v New Yorku izjavil, da je na podlagi fizioloških in kirurških preiskav nepobitno dognal, da človek nikakor ne izvira iz opičjega plemena. Darvinova teorija, ki je za laika tako lahko pojmljiva, je s stališča eksaktne vede popolnoma nevzdržna. Svoja izvajanja je profesor Carrel podprl z uspehi svojih preiskav. Ponovno je bil poskusil, da bi dele opičjega organizma presadil na človeško telo, tako na primer pri transplantacijah kože, vendar se mu ni nikdar posrečilo doseči kakega očividnega uspeha. Nasprotno so se pa take transplantacije s prešičev, psom in drugih nižje stoječih živali na človeka popolnoma posrečile. To je dokaz, tako sklepa profesor Carrel, da je ves celicni sestav človeka tako oddaljen in v svojem naravnem ustroju tako različen od opičjega, da o kakem sorodstvu absolutno ne more biti nobenega govora.

Koliko piva se spi je na celem svetu?

L. 1910 se je zvarilo na celem svetu 30,297 milijonov 704.600 litrov piva. Največ piva, 72,227,607 hektolitrov, se je zvarilo v Združenih državah v Severni Ameriki, na drugem mestu je Nemčija s 64,461,284 hl piva, katero se zvari v 11,186 pivovarnah. Samo na Bavarsko pride 4783 pivovarn, ki izdelajo 18,254,211 hektolitrov piva. Tretje mesto zavzame Angleško in Irsko, ki zvari na leto 57,000,000 hektolitrov piva; Avstrija zvari razmeroma malo piva, leta 1910 namreč 23,000,000 hektolitrov; v Belgiji se zvari 16,000,000, na Francoskem 15,000,000, na Ruskem 9,000,000 hektolitrov piva. Spilo se je torej leta 1910 60,000 milijonov vrčkov piva v teh deželah. V vinorodnih južnih deželah ne pride pivo mnogo v poštev.

Stisnjeni zrak — sredstvo proti valovom.

O priliki nekih gradbenih del ob morju je neworški inženir Brasher opazil, da je bilo morje krog plavajočih zabojev, v katerih je bil stisnjen zrak, tudi ob hudem vremenu popolnoma gladko in mirno. Začel je stvar preiskavati in dognal, da pomirja valove uhajajoči stisnjeni zrak. To je potrdil tudi poizkus v večjem obsegu. Napeljal je ob obali in ob pomolih cevi s stisnjenim zrakom, ki je iz majhnih

odprtnic uhajal, in res, morje je bilo ob kraju tudi ob najhujšem viharju skoro popolnoma mirno. Sedaj hočejo to odkritje izrabiti za varnost ladij na morju; krog in krog ladij bodo napeljali cevi, v katere se bo ob potrebi spustil stisnjeni zrak. Tako si bo ladija ugledala pot, kar bo zlasti važno za pristajanje ob hudem vremenu.

Mokre dežnike

postavi vedno tako, da je ročaj na spodaj obrnjen, in jih pusti tako posušiti. Voda se hitro odteče na vseh koncih dežnika in blago se posuši enakomerno in hitro. Če pa postaviš dežnik tako, da je roč obrnjen na zgoraj, kar se navadno zgodi, odteka voda proti vrhu dežnika, a tu jo zadržuje okrogla in žičasta nastavina; dežnik se na vrhu dolgo ne posuši, blago ostane na tem še dolgo mokro in se vsled tega hitro raztrga. Mokrih svilnatih dežnikov ne suši nikdar razpete, svila se preveč napne, postane trda in se rada seka.

Milijonarjevi čevlji.

Nedavno se je v New Yorku zopet gnetlo na tisoče otrok okoli hiše senatorja Sullivana, da prisostvuje razdelitvi čevljev in nogavic, ki jih Sullivan vsako leto deli v spomin na svojo žalostno mladost. Danes v Združenih državah severoameriških ugledni, večmilijonski bogataš Sullivan je bil pred petdesetimi leti uboga, zapuščen sira, ki je blodil po newyorških ulicah in se je moral ostro boriti za vsakdanji kruh. V marsikateri mrzli noči je moral takrat bos hoditi po cestah New Yorka in ni vedel, kam bi položil svoj glavo. In v onem času se je zaobljubil, da postane dobronik človeštva, ako bi se mu kdaj godilo dobro. Imel je uspehe pri svojem delu in vsakokrat, kadar mu je kaj preostajalo, je šel in kupil ubogim otrokom čevlje. Sedaj pa, ko šteje njegovo premoženje milijone, povabi vsako leto vse uboge in potrebne v svojo hišo in oni dan, na katerega obdaruje 5000 ubogih otrok s čevlji in nogavicami, je zanj najsmotnejši in najlepši.

— Denarne cene na 1. strani "A. S." so prave cene — ne previsoke, ne prenizke, ker vemo, da vsakdo rad plača pravo ceno.

KILNI PASOVI

Ako imate rupture, pridite v našo lekarno, ali pišite, da Vam prodamo pas, ki je tako potreben. Cena je pol nižje kot drugod. Mi prodamo več teh pasov kot katera druga lekarna v državi. Jamčimo, da bodo prav. PRI NAS GOVORIMO SLOVENSKI.

J. D. BROWN CO. vogal Jefferson and Joliet Sts. JOLIET, ILL.

Popolnoma varno naložen je denar

Hranilnica in posojilnica v Kandiji

PRI NOVEM MESTU, KRANJSKO

Vloge se obrestujejo s 4³ % (4.75) na leto.

Hranilne vloge koncem leta 1913 znašajo 1,395.407.84 K.

Članov ima 2293.

Rezervni zaklad znaša nad 56.000 K.

Poleg tega lastni "Posojilniški dom" v vred. nad 52.000 K.

Družba sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)
V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.
Vstanovljena 29. novembra 1914. Sedež: Joliet, Ill.

GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD."
"VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....George Stonich, Joliet, Ill.
Podpredsednik.....John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik.....Josip Kleper, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....Ant. Nemanich, Jr., Joliet, Ill.
Blagajnik.....John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovci, Mount Olive, Ill.
3. Josip Tezak, Joliet, Ill.

Glasi: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremsi delu mesta države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad. **IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00** dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:
Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00;
za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto \$100.00;
za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto \$250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
za zlomljeno hrbtenico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, češar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse član(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačuje Društva bolniško podporo.

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Razred.	Za \$250.00:	Starost.	Asesment.	Razred.	Za \$500.00:	Starost.	Asesment.
1.	16—20	18c	1.	16—20	35c		
2.	20—25	20c	2.	20—25	40c		
3.	25—30	23c	3.	25—30	45c		
4.	30—35	25c	4.	30—35	50c		
5.	35—40	28c	5.	35—40	55c		
6.	40—45	32c	6.	40—45	63c		
7.	45—50	38c	7.	45—50	75c		
8.	50—55	45c					

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

NOVOPRISTOPLI ČLANI(ICE).

K društvo sv. Družine št. 1 D. S. D., Joliet, Ill.:

Anton Anzele,
John Požek,
Michael Bambich,
John Mlakar st.,
John Mlakar ml.

OB PRELAZU UŽOK.

Pot k užoškem prelazu, katerega naše čete v trdem boju branijo proti Rusom, nas vodi v romantično dolino

Unga, k njegovemu izviru. Iz Ungva, glavnega mesta komitata Ung, vodi ozek kanal mimo razvalin gradu Nyevecke v dolino. Ob cesti teče

Unga, ki vodi skozi uško dolino. Njene tračnice se dotikajo Perecsenja

z njegovimi velikimi kemičnimi tovarnami, v katerih se vsako leto predela

okoli 100.000 kubičnih metrov bukovega lesa v kemikalije, in postaje za im-

zeleznice. Dubrincis, s svojimi daleč zna-

čajskimi porcelanskimi zemljo, in romarski kraj grško-katoliškega baziljskega

monastira, Kis Berezna, sta nadaljni postaji v Nagy-Bereznii, sedežu u-

nske železnice. Listnati gozd izginja dvajseti višine. Mimo slanih vrelcev v

izviru iz vasi Knyahinya, ki je znana iz leta 1866, je padel tjejak velik

meteor, in mimo petrolejskega kraja Luch, dospemo po daljšem potovanju

končno do mesteca Szok, v čegar bli-

žini izvira reka Ung. Še nekaj kilo-

metrov dalje in pot nas pripelje za-

vež prelazu, po katerem teče ena naj-

važnejših cest, ki vodijo z Ogrskega v vzhodno Galicijo; od tod vodi pot čez

14 km dolgo gorsko občino enakega imena.

Užoški prelaz kljub svoji višini 900 m je malo spominja na znane slike

alpskih prelazov. Kakor velika visoka planota leži pred našimi očmi; med

vali in revnimi polji na obeh straneh

neha visoke, s slamo krite koče, po la-

hizajo manjša lesovja in gozdovi. Tu

nov, katerih rečna noša in bedno o-

stremljena prebivališča le prejasno o-

svore o trdem boju, ki ga na teh kar-

stnih kočah so napravljene iz oluplje-

vanje zamaše na zunanji strani z ma-

stom, a znotraj pa zamažejo z blatom,

potem pa stene pobelijo z belo ilovico. Čez postavijo visoko, koničasto streho in hiša, ki je razdeljena v večjo, sobo in majhno čimnatno, je gotova. Na levo ob vhodu stoji velika, s klopmi obdana peč s svojim iz vrhja spletenim in z blatom zamazanim dimnikom. Kjer pa tega ni, uhaša dim peči v sobo, kjer se zbira pod stropom, ki je kmalu prevlečen s prt debelimi sajami. Na užoškem prelazu se v teh hišah redko dobi kako drugo pohištvo kakor ena postelja, surovo stesana miza in klopi ob stenah.

Dalje dol v uški dolini je dobiti rusinske hiše z dvema sobama; posamezni domovi so obdani s pletenimi ograjami in združeni v večje občine. Na višini prelaza pa meji posamezna posestva le ograja iz naredko zabitih kolov, ki se zvežejo z drobnimi smrekovimi debli. Bojki so bili nekoč za svoje razmere bogati; pečali so se z živinorejo in njej na ljubo so posekali najlepše gozde in jih spremenili v travnike in pašnike. Tedaj je postal gozd državna last in Bojki so se morali radi ali, neradi lotiti poljedelstva, ki jim je bilo doslej samo postransko opravilo. Toda vsi napor v gospodarstvu so zaman, ker borna zemlja ne rodi toliko, da bi obdelovalca preživela. Vrh tega je železniški promet napravil konec vozniki in plovi obrti in vzel gorjancem zadnji zaslužek, ki se je splašal. Prelaz in pretop, da bi se lotil kake domače industrije, prideluje užoški Rusin dalje svoje trdičice in oves.

Turšična okolica je bogatejša, kajti iz turšične moke se peče kruh in kolači in kuha "tolkan"; debelo zmleta turšica daje tudi zdrob. Na višinah pa taste zgolj oves. Iz ovsene moke se peče trdi, kolačem podobni kruh, in se melje ovseni zdrob. Razen tega je pozimi gorjancem vsakodnevna hrana bob. Ove na višinah dajejo mleko, smetano in sir, kar rusinski kmet sam povzije. Ako poleti zaloge živil poidejo, se hranijo s surovimi stvarmi: kumarami, lesnikami, repo i. dr. Bojko sicer rad veliko je, a njegova hrana je zelo slaba; surovo maslo mu je neznan stvar, zabele ne rabi in meso ima le o praznikih na mizi. Zato griza in legar nista redka gosta med njimi, kar tudi ne razne vrstne bolezni in osepne kot posledica nezadostne obleke v ostrem podnebj; to pa tem bolj, ker v tesnih, zadimljenih stanovanjih ni govora o zdravstvenih pogojih. In nad temi gorjanci, ki že v mirni dobi nimajo ničesar razen najpotrebnejšega, divja zdaj že več tednov vojna vihra. Lahko si je misliti, kaka stiska vlada med njimi in kako se bodo oddahnili, ko na njihovih gorah in pobočjih zopet zavladava mir. — "Slov."

RAZNOTEROSTI.

Analfabeti v Italiji.

Po najnovejših statističnih podatkih je v italijanski občini Melicucci 96 odstotkov analfabetov. Obvezni šolski pouk je bil uveden v Italiji leta 1878. V Melicucci ni bilo poslednjih trideset let nobene šole, pa je tudi ni še danes kljub 2846 prebivalcem. Od vseh teh zna pisati in čitati samo 143 oseb, a še te niso domače, ampak priseljeni posestniki, uradniki, orožniki itd. Podobni žalostni slučaj analfabetizma so v obeh sardinskih pokrajinah Cagliari in Sassari, kjer znaša število analfabetov 70 odst.

Po lastni ceni.

Neki renski veleindustrialec je vzel v najem lov. Njegova sorodnica ga je prosila, naj ji vendar enkrat prepusti enega zajca in sicer po lastni ceni. Nekaj dni pozneje je dobila sorodnica zajca in sledeči račun: "Najemnina lova stane 600 mark, lovski paznik 100 mark, škoda povzročena po divjačini 50 mark, patroni 60 mark, odškodnina za bolečine 450 mark, skupaj 1260 mark. — Ustreljenih je bilo 23 zajcev. Zato te upravičen smem prositi za lastno ceno 54 mark 78 penigov za priloženega zajca. Ostali zajci so na razpolago za isto ceno."

Tolstoj in slava.

"Cri de Paris" piše, da veliki ruski filozof in pisatelj Lev Nikolajevič Tolstoj ne da dosti na svojo slavo, in nima o nji ravno najboljšo pojmo. To izpaja po neki njegovi izjavi sledeče: "Slava?" — je rekel Tolstoj — "kaj je naposled slava? Ob času moje zadnje bolezni, ko je ves svet mislil, da bom gotovo umrl, so prišla k meni razna odposlanstva književnikov in umetniških društev, da mi izrazijo svoje simpatije. Med temi mojimi posetniki je bilo tudi mnogo dam. Neka lepa gospa je prišla k meni, in mi rekla nekoliko fraz, da izrazi svoje spoštovanje človeku, čegar knjige ji bodo ostale vedno v spominu. Odgovoril ji: "Hvala lepa, gospa! Ali katera moj knjig vam je najbolj ugajala?" No, sedaj pa je začela lepa gospa spreminjati barvo na licu, sedaj je bila blede, sedaj zopet rdeča. Pozneje sem zvedel, da ta gospa ni prebrala niti enega mojega reka. Med tem so začeli okoli stoječi gosti šepetati: "Detinstvo", "Vojna in mir", "Ana Karenina". A sirota je ponavljala za drugimi naslove svojih del, a mesto "Ana Karenina" je rekla "Andre Cornelis", a to je naslov znanega Bourgeoisvega romana. — "Da, draga gospa," rekel sem, da jo rešim iz težkega položaja, "Andre Cornelis" je res dobra knjiga. — "Sedaj pa mi povejte," končal je Tolstoj svoje razmišljanje, "kaj naj dam na svojo slavo?"

Nemci na Ogrskem.

Leta 1764 je Marija Terezija naselila po Banatu in Bački 30.000 nemških kmetov; k tem se je priselilo čez nekoliko let še 10.000 Nemcev. Danes pa je v temševarskem okraju 600.000 Nemcev, v južni Ogrski okoli 900.000, okoli Budimpešte 250.000, v severni Ogrski 150.000 in v zahodni Ogrski 600.000 Nemcev. V bližini nemških naselbin prebivajoči Srbi in Hrvati so vsi ponemčeni.

Velikomestna hčer.

Na železniški progi Ehrwald-Garmisch so se pogovarjale tri ženske o neki živali, ki jo je videla ena izmed njih na slabo obiskanem sejnu v Leermos. Bilo je baje tam navzočih več "docela eksotičnih živali". Opisovala je njeno postavo in barvo sem in tja in slednjič ste ostali dve sklenili, da so dotične živali bile gotovo mule. "Seveda, mul je v teh goratih krajih gotovo dosti". "Ne, konju ni bila prav nič podobna" se je razburjeno protivila tretja. Vprašanje je torej ostalo nerazrešeno, dokler ni zagledala ona dama na okrajni cesti kraj železnice enake živali. "Vidite, vidite, ona kmetica žene ravno tako žival," je vzkliknila. In res, bilo je — tele!

Radi smeja je umrla.

"Daily News" poročajo o nenavadni smrti v nekem zabavišču v Birminghamu. Neka starejša dama se je nastopu nekega komika tako smejala, da je postala nezavestna in je nepričakovano umrla.

Nenavadno huda kazen.

Na Nemškem v Geri je porotno sodišče obsodilo 59 let starega italca Geitnerja radi zlorabe in zadrževanja svoje 2. leti stare unučice na smrt, 6 let izredno hude ječe, trajno izgubo časti in k plačanju stroškov.

Prijeta veletatica.

Iz Bolonje poročajo: Sobarico Amalijo Corna, ki je v Rimu ukradla svoji gospodnji Zanella dragocenosti za 300.000 lir in je potem pobegnila, so prijeli v Casa-Cecchiji pri Bolonji. Da bi se jo ne spoznalo, si je prebarvala svoje črne lase v plave. Lasje so se-

daj začeli izgubljati ponarejeno barvo, tako, da so sedaj deloma črni, deloma plavi, kar izgleda prav komično. V trenutku, ko so aretirali, je zavžala sublimat, vsled česar so jo takoj odpeljali v bolnico. Stražnik, ki je tatovo zasledil v neki gostilni med dvema prijateljema, do dobil razpisano nagrado 10 tisoč lir.

Židovska narodna metamorfoza na Ogrskem.

Obče znano je, da se judje na zunaj prištevajo vedno tisti narodnosti, ki ima politično moč v rokah; to se zlasti vidi tudi na Ogrskem. Ondi se je pri ljudskem štetju leta 1890. priglasilo za Madžare 75 odst., za Nemce 23 odst. in za Slovake 1 odst., leta 1900. se je prišlo med Madžare že 86 odst., med Nemce 12 odst. in med Slovake 0,3 odst.; leta 1906. pa med Madžare celih 90 odst., med Nemce 7,2 odst. in med uboge zatirane Slovake 0,2 odst. Narodna metamorfoza judov na krist madžarstva se torej hitro vrši in bo kmalu popolna — ako med tem politični dogodki ne spremene položaja in ne izvinese vlade iz rok Madžarov. Potem seveda se bo narodno spreminjanje židov začelo nanovo.

Ljudžrke v Afriki.

V Kilvi, v nemški vzhodni Afriki, je redarstvena oblast zaprla pet zamork radi tega, ker so pri nekem verskem obredu zaklale nekega dvajsetletnega mladeniča. Mrtvemu fantu so odrezale posamezne ude, ušesa, nos, roke, prste, pa so vse to pojedle, a kosti razmetale okoli svojih koč. Vseh pet zamork so radi tega obsodili na smrt in jih obesili.

Ženitev otrok v Indiji.

Že leta se trudi angleška vlada, da bi zatrla prastaro navado v Indiji, ženiti že male otroke. Te otroške ženitve so ena največjih škod dežel, ne samo radi tega, ker se vzame človeku samostojnost glede odločitve v enem izmed zelo važnih življenjskih vprašanj, ampak tudi radi samega fiziološkega stališča, kar si lahko predstavljamo. Angleška vlada pa nima posebne sreče v boju proti tej slabi navadi. To nam kaže zlasti tozadevna statistika Kalkute, kjer se je pomnožilo tekom zadnjih pet let 200 tisoč deklic, ki se niso bile stare štiri leta, dalje se je pomnožilo v tem času tudi dva milijona deklic v starosti od petega do devetega leta in 800.000 deklic od devetega do štirinajstega leta.

Kako živeti prav.

George Washington je pisal leta 1783. svojemu nečaku Bushrod Washingtonu pismo, iz katerega posnemamo sledeče vrste: "Bodi prijazen do vseh, a zaupen z malokaterim; in te malokaternike dobro preizkusi, pre-

den jim zaupaš. Pravo prijateljstvo je rastlina počastne rasti, in se mora podvreči potresom po nadlogah in jih prestati, preden je opravičeno do nazivanja. Sreče ti bodi občutno za nesreče in stiske vsacega človeka, in tvoja roka naj daje primerno tvoji močnji; vedno pa pomni cenitev vdove, da do brodelnosti ne zasluži vsakdo, ki jo prosi; vsi pa so vredni preiskave, drugače utegnejo trpeti tudi oni, ki tega ne zaslužijo. Ne misli si, da lepa obleka dela imenitne ljudi, kakor dela lepo perje lepe ptice. Priprosta, dostojna obleka je bolj občudovana in vredna več zaupanja, nego čipke in vezene, v obeh razsodnega in pametnega človeka."

Mrtve oživljanje.

Nedavno so listi poročali iz Chicago: Zdravniška veda more zaznamovati zopet nov uspeh z iznajdbo nekega čikaškega kirurga. Iznajdba je omogočila trem chikaškim zdravnikom, da so ohranili neko mlado dekle, po imenu Florence Woodman, ki je veljala že za "popolnoma mrtvo", še nadaljnih 29 ur pri življenju. Iznajdba dr. Harry A. Richterja z Northwestern Medical College obstoji iz nekakšne sesalke. Operativnim potom so jo postavili pri gospi Woodman. Mlado dekle je že nehalo dihati. Kri je izginila iz lic in ustnic. Kakor hitro pa je začel aparat delovati, je bilo pogladno dovolj krvi skozi žile dekleta in privedel do pravičnega dihanja. 29 ur dolgo so trajali poizkusi. Sele potem je izvojevala smrt zmago nad človeškim umom.

Listnica uprave.

G. W. L., Gilbert, Minn.: — V odgovor na Vaše cenj. vprašanje javljam, da zdaj popolnoma sigurno pošiljam denar v stari kraj. Še menda nikdar niso bile cene avstrijskih kron tako nizke, kot zdaj. Za nadaljna pojasnila blagovolite čitati naš oglas o pošiljanju denarja v staro domovino na prvi strani "A. S." Desettisoče in tisoče kron smo že letos poslali v bedno staro domovino pa hočemo tudi za Vas, če želite.

G. J. K., Milwaukee, Wis. — Denar, če ga pošljete v staro domovino s posredovanjem "A. S." gotovo pride tam. O tem smo zdaj prepričani. Zdjaj pride tam v 20. do 25. dneh. Ako bi se razmere radi vojne veliko poslabšale, da bi se denar v stari domovini ne izplačeval, potem pride denar nazaj in ga bi mi vrnili odšteti stroške za poštnino. Torej je pošiljanje popolnoma sigurno in jamčeno, da pošiljatelj ne bo trpel nobene škode.

Dobra primera.

Zemlja je skoro v vseh jezikih ženskega spola, in to je popolnoma prav, ker se nikakor ne da dognati, koliko stara da je.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(Holy Family Society)

štet. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."
"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1915.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepes.
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Anton Šraj, Jr.
Nicholas J. Vranichar,
Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo može, žene, fante in dekleta od 16. do 55. leta.

To Društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše postave v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pristopite, če ste že v katerem društvu ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

lt-w-F

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOS.

Chicago Phone 225.

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglašite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.

COMPOSITION

FELT and GRAVEL ROOFERS

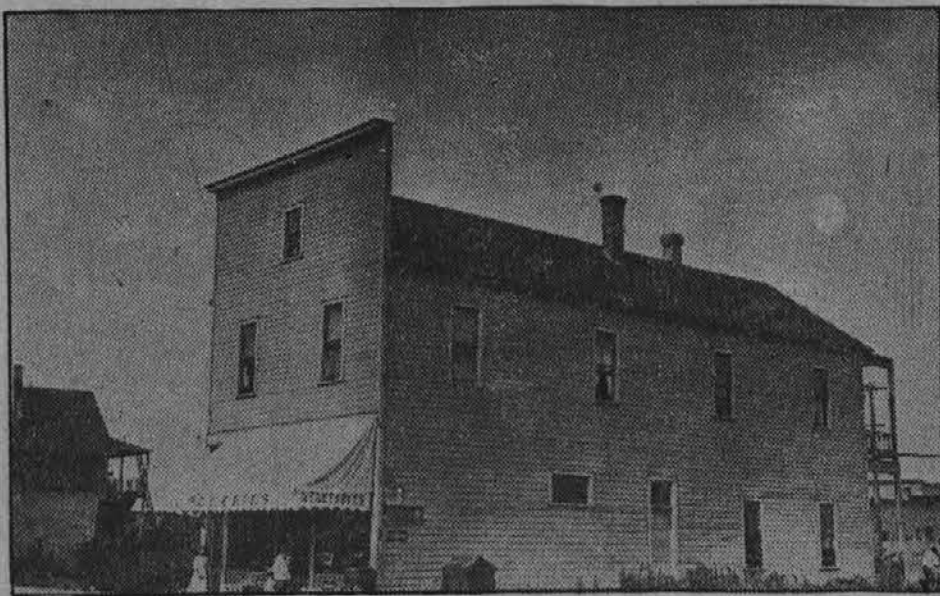
Asphalt Roofing Over Shingles.

Bell Telephone, Joliet 4213

Office, Room 3, Forgo Building.

Corner Ottawa and VanBuren Streets

JOLIET, ILLINOIS.

PRODAJEM ISPOD CIJENE OVU KUČU KOJA NOSI PREKO DOL. 50.00 MJESEČNO STANARINE. 11 soba i Store. Voda, elektrika, gas, zahodi sve u kući. Kuća je sva izrentana, i uvjek je puna. Cijena je dol. 3500.00. Tko ima dol. 2.000 gotovine a ostalo na odplatu, može kući imati, jer novaca trebamo. Sam rent izplaćuje kuću. U okolici žive sami Slaveni i u najboljem položaju grada Gary, Ind. Tko ima više gotovine dobije cijeniše. Pišite na: MAKSO ABRAHAM, Box E, Gary, Indiana.

2t

NEBO

CORK TIP
CIGARETTES

Rabite dober tobak

Najboljši pridelek v Ameriki

Cash kuponi v vsakem zavoju
Kupone se lahko izmenja za gotovino ali vrednostne predmete

Vsakdo jih pozna
Vsakdo jih kadi
Vsakdo jih hvali

Vsaki trgovec jih prodaja.

P. LORILLARD COMPANY
NEW YORK, CITY

REKUT.

Spisal Henrik Conscience.

(Dalje.)

Katarina je privzdignila malce glavo in prosila: "Za božjo voljo mati! Ne povečajte nesreče, ki je tako dovolj huda — pustite me, da nadaljujem, morda ni tako hudo, kot mislimo, molčite in poslušajte!"

"Recite pa materi, da se ji ni treba bati, zdaj mi gre že na bolje in upam, da ozdravim, če mi dopusti Bog. Najhujše je, da moramo stradati, kajti v bolnišnici dobivamo samo polovico navadne porcije, kar dobimo na dan kruha in mesa bi v takih lahko naenkrat v usta, naprtnik neslane in nepoprane juhe nas tudi ne nasiti — pa živi od tega, če si mlad in imaš zdravo srec. Zato ljubi starši, prosim Vas, pošljite mi, ako morete, pošljite mi malo denarja. Slabo se nam godi tukaj, slabo, kajti sedimo cele dni v tmini in žalujemo, svetlobe ne moremo prenašati. Mnogo poklonov dedu, Katarini in njeni materi in Pavleku — želim Vam vsem dobrega zdravja."

"Kobalov iz Trstja je postal korporal — podgane v vojašnici so mi naredile luknjo v telečnjaku — deli so nov telečnjak na moj račun, kar stane sedem frankov in sedemdeset centov. Sicer nimam dolga, predstojnik me ljubi in korporal me ima tudi rad."

"Pisal je to pismo Krompirščakov Lojze, ki leži tudi tukaj zaradi oči, pa ne da bi povedali njegovemu očetu — Bog ne daj! — saj je Lojze že zdavnaj ozdravel. Drugi prijatelj iz naše vasi so še zdravi. Zdjaj pa ljubljani starši si štejejo v čast, da Vas pozdravim preko gora in dolin."

Vas pokorni sin."

Katarina je pritisnila predpasnikov rob na oči in je stala nekaj časa utopljen v nemo žalost, ded je izginil za svojimi zagrinjalom, materi sta jokali tiho. — Vlada je mučna tihota — le zdaj in zdaj je vsikpel vzdih, se je izvil jokajoč glas.

Katarina je vstala, snela je srp in šla proti vratom rekoč:

"Skoro bi bila pozabila v tej naši žalosti na našo ubožico, liso. Grem po deteljo. Tčas pa se ojunčite in premišljuje, kaj nam je početi."

Ni bilo odgovora iz žalostnih src. — Vzela je samokolnico izza vrat in zavozila jo je mimo hiš, za hrastjem se je ustavila. Skrita za grmovjem se je vsedla na samokolnico in je potegnila pismo iz rute oprsnice. Prerzala ga je tresočih se rok in slovkala je na glas tiste žalostne besede. Pri tem so ji kalile solze pogled — žalost ji je legla temna na srce — toliko da ni izgubila zavesti. Pismo je slovelo:

"Tudi to pismo je pisal Lojze ali narekoval sem mu ga sam, besedo za besedo."

"Katarina!"

"Prehudo je. Nisem se upal pisati svoji materi vsega. Katarina — jaz sem slep — slep za vse svoje življenje — Prisdila sta se mi oba očeta. Pa me ne boli toliko, da sem izgubil vid kolikor mi dene težko, da ne bom videl nikdar več na svetni Vas drugih, ne matere, ne deda, ne koga drugega, sploh več nikogar onih, ki me ljubijo. To bo moja smrt Katarina, čutim in vem, da bo to moja smrt."

"Katarina, kar sem oslepel. Te vidim zmiraj živo pred očmi in to je edina stvar, ki me varuje obupa — ali tudi na to nočem več misliti in Ti gotovo tudi ne. O ljuba prijateljica, pojdi vendar na semenj kakor si hodila, ne izogni se veselju radi mene, ne gubi svoje mladosti — kajti ko bi trpela še Ti zaradi mene, moral bi še hitreje pod rušo."

"Katarina, to sem pisal samo zate, da dopoveš moji materi — da bi je ne napadlo kaj, Katarina, za božjo voljo. Tvoj nesrečni Ivan."

Ko je prebrala Katarina za napeto pozornostjo naslednje besede, je prebledela, roki so se ji povešile, oči so se zaprle, glava ji je omahnila na kolo. Listje se ji gibalo rahlo v soparnem zraku, sence vej so se podile po belem devičnem čelu, čebela je pribrečala in ji šumela okrog ušesa, iz trave je odprlil škrlatne in se je dvigal glasno žvrgoleč v višave, iz travnika je prihajalo tenko čirkanje muravo — sicer krog in krog tihota — nič ni motilo deklice v njenem mrtvičem spanju.

Višje se je vozilo solnce po svoji svetli poti — vroči žarek je prisiljal skozi hrastovo listje in je obžarel blede dekliški obraz. Katarina je odpirala oči, počasi se je jela krotiti in pomikati kri, počasi se je prihajala zavest — ozrla se je okrog sebe kakor človek, ki se ne zaveda svojega položaja. Opomnilo jo je pismo, ležeče pri njenih nogah. Pobrala ga je in zložila, povesila glavo in sklenila roke in ostala dolgo zaničljiva.

Potem se je vzravala pogumno, zavozila je urno do bližnje njive, tam je našla nekaj in nekaj je naravala detelje in porivala je hitro naloženo samokolnico domov, vrgla je deteljo pred kravo, stopila je trdo v sobo in rekla:

"Jutri grem k Janu."

"Otroki!" je skočila njena mati — kakšne so te besede? — To je na drugem koncu sveta, leto in dan hodiš, a ne prideš tja."

"Jaz grem k Janu," — je ponovila Katarina odločno, "in našla ga bom tudi, če je sto ur hoda od tod. Občinski pisar mi bo že povedal, kod naj grem."

Sklenjenih rok in prosičnega obraza je stopila Janova mati pred njo. "O Katarina, zlati moj angel, ali hočeš res narediti to pot za mojega otroka? — Blagoslovila te bom še na svoji smrtni postelji."

"Narediti? Naredila?" — je klicala Katarina — "sam kralj mi ne ubrani tega — ali bom videla Jana, ga potolažila ali pa poginela sama."

Z obema rokama je objela Janova mati deklico in vzdihala: "O Katarina, angel moj — tisočkrat se ti zahvaljujem."

IV.

Kako je našla Katarina Jana. Komaj sedma ura je jutraj, a vendar pali že vročina, kajti solnce žari iz globoke modrine neba.

Glejte deklico v kmečki obleki, kako hodi pogumno po cesti, ki se vije ob lepi reki Maasi. Na obleki poznaš, da ni iz tega kraja, kajti tako nabrane oglavnice s čipkami in takega slamnika ne nosijo limburške žene. Dekle nosi čužne v roki in hodi bosih nog, raz obraza ji kaplja pot, a dasi je tako trudna, da bi se kar zgrudila na tla, gleda vendar z neizrečenim veseljem na zvonike, ki se bleste tam daleč — saj je to mesto Veuloo, cilj njenega potovanja.

Katarina ubožica! — Že štiri dni hodi, poprašuje, se muči s cesto in ljudmi. Tu govore drug jezik, vsako je ne razume — in pot je prašna, tako dolga! — Komaj, da si je privoščila hipce počitka in zalogaj kruha, toda Bog in njena močna narava sta ji pomagala, da je dospela vendar v kraj, kjer trpi njen nesrečni prijatelj, oddaljen in odtrgan od svojcev. Zdjaj je pozabljen trdu, srce vriska veselja in razgraja nestrpnosti. O, da ima peruti! Zletela bi bliskovito do onih stolpov, ki so tako svetli, da se ogleduje solnce v njih strehi kakor v zrcalu.

In hodila je hitro in hitreje, dokler ni prišla pred prve okope mesta. Tam se je obula, si izprašila in poravnala obleko in šlo pogumno preko mostu čez prvi okopni jarek. Komaj je napravila par korakov, je zagledala pred njo hišico ob zidu vojakov, ki je hodil enakomernega koraka pred ono hišico, puško na rami, resen in strog.

Že od daleč se je nasmikala prijazen straži — ta jo je gledala z mrzlo nebriznostjo — in ko je prišla do nje, je vprašala zaupno:

"Prijatelj — bi mi ne mogli povedati, kje bi našla Jana Bremca? — On je tu vojak, kakor Vi."

Straža je stresla glavo in mrmrala nerazumljive besede. Katarina je videla, da je ne razume. O težava! — Ali vojak je zaklical nekaj v tisto hišico in prišel je drug vojak, straža ga je nagovorila za korporala, kar je že vedela Katarina, da je nekaj višjega.

Torej se mu je priklonila in vprašala prijazno:

"Gospod poglavar, ali mi hočete povedati, če Vas je volja — kje bi dobila Jana Bremca?"

Korporal se je nasmehnil kakor človek, ki je pričakoval kaj drugega in je razočaran — vendar se je obrnil v isto hišico in zaklical francosko:

"Hej Flamec! Pridi sem. Tu zaslišiš lahko polič vina."

Katarina je pogledala v hišico in videla je tam več vojakov, ki so sedeli in kvartali ali ležali in spali. Na korporalov klic je skočil mlad vojak iz prične, si je mental zaspale oči, mehki obraz se mu je razvedril, ko je zagledal lepo deklico.

"No, Micika — kaj želite?"

"Prišla sem od doma, da bi obiskala Jana Bremca, mi ne morete povedati, kjer je?"

"Jan Bremca? — Tega imena nisem slišal še nikoli."

"Saj je vojak in pri belgijskih kakor ste vi."

"Je pri infanteriji ali pri kavaleriji?"

"Kaj hočete s tem reči prijatelj?" — se je začudila Katarina.

"Menim, če je pri konjicah ali pri pešcih?"

"Tega ne vem... On je vojak pri zelenih lovcih, kaj ne taborijo ti v mestu?"

"A ja!... Zato se mi je zdelo čudno, da ga ne poznam — veste, Micika, mi smo od devete kompanije, desetega regimenta."

Tačas, ko sta tako govorila, je stopilo še par vojakov iz hišice, oni in korporal so se postavili poleg deklice, ki ni razumela, zakaj da ji gledajo tako v oči, zakaj se posmehujejo med seboj in kaj govore — vendar jo je postalo sram in živo je prosila Flameca:

"Prijatelj, pokžite mi vendar pot — meni se mudi."

Postrežljiv vojak je razlagal urno: "Vidite tam portal," (velika vrata).

potem ste na trgu. Tam vprašajte za lovsko vojašnico, vsak otrok ve zanj."

Katarini je kar šumelo po glavi od teh na desno in na levo, bila je skoraj ob pamet, ker se je trudila zapomniti si in zapostiti vse to in ni vendar razumela ne vedela ničesar. Ravno je hotela prositi, da bi ji pojasnil vojak, te na desno in na levo, ko zakriči straža s strogim glasom:

"K orožju!"

Vse se je razbegnulo, kakor če pride sršen v čebelin panj. Flamec je velil prestrašeni deklici:

"Izgubite se! Hitro! — Ako nas vidi komandant, da govorimo, pridemo vsi v luknjo."

Katarina si ni pustila tega dvakrat reči, saj je zagledala na glavnih vratih častnika na konju, ki se ji je zdel oblečen tako krasno kakor, da bi bil sam kralj. Imel je velike brke in mrk pogled.

Jez, ker je presenetil stražo v pogovoru z dekletom, je pogledal Katarino tako srpo, da bi jo bil skoraj prebodel z očmi, vendar je jeznil mimo nje, ne da bi jo nagovoril, slišala ga je, kako je zmerjal vojake in tresla se je vsa, dasi ni vedela, zakaj se je razljutit komandant.

Umaknila se je izpred stražnice in poskušala je najti "na desno in na levo" po dolgem iskanju je prišla res na trg. Tam je videla raznovrstne vojake ali dogodba pred stražnico jo je naučila previdnosti, torej se je obrnila na starikavo ženo vprašaje:

"Botra, znate Vi flamsko?"

"Nemško? — Znam."

"Ko ste tako dobri, povejte mi vendar, kje so lovci?"

"Zakaj ne? — Poglejte — pojte okrog tega ogla in hodite mirno po ulici, koncem ulice je vojašnica."

"Tisočkrat se vam zahvaljujem" — je vskliknila vsa olajšana Katarina in je hitela po nakazani poti. Vojašnico je spoznala takoj po množici vojakov ki so korakali pred njo in po bobnanju, ki se je slišala iz nje — smejačo se veselja, da je že na cilju, je hotela kar skozi vrata, osorno jo je ustavila straža:

"Stoj! — Nazaj! — Tu ne sme nikdo noter."

Neverjetno! — Štiri dni je hodila, da pride do Jana, zdaj ve, da je tukaj in bi ne smela noter? — Stopila je korak naprej ali komaj je zastavila nogo je potisnila straža nazaj:

"Tu se ne sme, pravim!"

Katarina je vzdihnila: "Prijatelj, govorila bi rada z osebo, ki je vojak kakor Vi — kako naj to naredim?"

"Pri katerem bataljonu in pri kateri kompaniji stojite?"

"Saj ne vem tega," je vzdihnila poparjena.

"No — pa počakajte pol ure, kmahtu bo klicalo h kosilu in hip zatem se zberejo, da gredo na vajo. Moštvo bo korakalo iz vojašnice — vsi kolikor jih je — in če ste dobrega vida, boste lahko spoznali svojega. — Toda pojedite zdaj tamle k Sokolu na pivo in pustite mene pri miru, častnik je tu vedno za nami."

In udaril je z roko krepko po puškinem kopitu, se je zasukal in hodil, ponosen in nedostopen vojak, naprej in nazaj, ne da bi se ozrl na mlado kmetico.

Katarina je obstala v globokem premišljevanju; kako vendar more biti pregreha, če pokaže inostrancu pot? Trudila se je, da bi razumela, a ni mogla — bolel je premagovala njeno dušo. Ona je čutila in vedela, da dela prav, da obišče svojega bolnega prijatelja, a tu jo ustavlja vsakdo, kakor da bi hotela izvesti zločin — ali kolikor je bila nestrpna in pobita — pol ure čakanja po tej dolgi poti in težavah tudi ni bila taka stvar.

Saj bo vendar videla Jana. Stala bo pred vojašnico in nikdo izmed vojakov ne bo ušel njeni pozornosti. Videla in spoznala bo Jana...

Nakrat se ji je omračilo lice v tej sladki misli — spomnila se je, da je Jan slep — in slepi vendar ne morejo korakati z drugimi... Vendar — kaj je vedela ona o vsem tem? — Saj je tukaj vse tako čudno.

V svojem dvomu se ji je zdelo najbolje, da sledi starčinem nasvetu, počasi se je ravnala napram "Sokolu", tja prišedši je poklicala vrček pive in se je vsedla sramežljivo v kot poleg mize.

V krčmi je bilo kakih deset vojakov, ki so stali ob mizi za točenje in so se pogovarjali glasno o službenih vojaških rečeh. Ko je bila vstopila Katarina, so se obrnili pogledi vseh nanjo, smejali so se in rogali deklici, ki jih ni razumela, ker so govorili francosko. Dasi so bili Katarini mučni njihovi drzni pogledi, jih je nagovorila smehljaje:

"Dober dan vsem skupaj, prijatelji!"

Ti-le vojaki so se ji zdeli pošteni, razen moža, ki je bil starejši od drugih in se je obnašal nekam velevalno napram njim. Ta je imel nadete debele usnjate rokavice, njegovi gumbi so se svetili kakor samo zlato, kapo je pomaknil na levo ušeso, mogočne brke so bile namazane z voškom in zavihane navzgor — stal je izbočenih prs, roko uprto v pas, kakor da izživa. Ni moglo, da bi bil kaj drugega, ta vojak je mogel biti ali profesor ali učitelj borbe.

Ne njegova zunanost, ne njegovo postavljanje ni bilo, kar je vplivalo na Katarino, da je mislila tako slabo od njega, ampak njegovi nesramni pogledi, s katerimi jo je prišilil, da je povesila svoje oči; jezilo jo je tudi, ker se ji je zdelo, da se ji posmehuje tako

(Nadaljevanje na 7. strani.)

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOČEVAR
SLOVENSKI GOSTILNČAR

Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

STARA
GOSTILNA

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY
ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva.

Orpheum Theatre Building.

JOLIET, ILL.

ZA
Zavarovanje
proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

JOHN STEFANICH
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS
JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerscham" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hocemo tvoj denar
ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in singlne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglaš se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu
DES PLAINES I NCLINTON STS.

Chicago Phone 3554

JOS. KUCHAR

MESNICA in
GROCERJA

SE PRIPOROČAM.

120 Moen Ave.

Rockdale, Illinois.

Garnsey, Wood & Lennon
ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna
+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIŽI

REVMAZIZMU
HROMOSTI
BOLESTI V KOLKU
BOLESTI V OČEH
NEVRAŽGE PROTINU
OTRPLOSTI MISC.
SLABOTNA KRUŽU
SLABOSTI V OČEH
PLAČEN IN PRISILNI
MRAZENJE V ŽIVOTU
VNETJE OČESNE MREŽICE
PRELAJEKU
BOLESTI V LEDVEM
BOLESTI V KRUŽU
HITEM KASLU

Varčevanje.

njihovem najdražjemu zakladu — zdravju — katerega ni tako lahko najti kar

Zdi se nam nepotrebno, da bi opozarjali ljudstvo na nevarnosti, ki pretijo dar je zgubljeno. Vendar vidimo okoli sebe kako mnogo je brezbrzihih ljudi in zdi se, kakor da bi ljudje vabili bolezen, nadloge in smrt v svoja telesa. Varčujte s svojim zdravjem bolj kot z denarjem.

Onim, ki so zgubili trdno zdravje in je žele zopet dobiti, priporočamo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To naravno zdravilo sestoji iz čistega rudečega vina in zdravilnih korenin in zelišč ter je uspešno mnogokrat, ako se ga rabi kot zdravilov slučajih

ZABASANOSTI,
OTRPLIH JETER,
ZGUBI OKUSA,
NENADNA SLABOČA,
BOLEČINE DROBJA,
KRČEV,
ŽELOČNEGA KATARA.

in v vseh drugih slučajih, kadar je rabiti hitro izčiščenje telesa brez da se ga oslabi. To zdravilo okrepa telo in drobje, da more storiti svoje delo brez motenja. V vseh slučajih boleznih želodca, obisti, jeter in drobja izvrstno deluje.

V VSEH LEKARNAH CENA \$1.00.

Vedno imejte priročno Trinerjev Liniment, ki je najboljšo mazilo za mišice in členke. Morda ga danes ne rabite, a jutri ga bi pa potrebovali. Cena 25c in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, žanitive in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmernе. — Ženske slučaje oskrbuje sopraga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

406 COMMERCIAL AVE.

SOUTH CHICAGO, ILL.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Ives, i Konkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

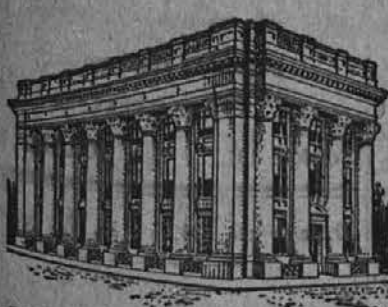
Konkord rudeče vino 60c galona

Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Pošne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Čim več ga pijete tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

REKRUT.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

glasno. Deklica ni zakrivala svojih čustev in prežemni lovec je opazil lahko, da ji je zoprno.

Tačas ko so opazovali gosti drug drugega, je prinesla krčmarica Katarini pivo, mlad vojak prijaznih oči se ji je približal, ji ponudil svojo kupo in rekel prijazno v kempskem narečju: "Trčimo, Micka. Vi ste gotovo od Antverpa?"

"Ne, tovariš. Jaz sem od Sv. Antona iz Silde, ali iz doline suhecev, kakor hočete."

"In jaz sem dečko iz Vehtergod — torej sva sosed."

Veseli je ožarelo dekličino lice, pogledala je vojaka tako ljubezno kot da bi bila našla rodnega brata.

Med tem pogovorom so se vsedli ali so stopili tudi drugi vojaki k mizi, oni z navihanimi brkami se je pa vsel tako blizu Katarine, da se je skoraj dotikal. Katarina ni mogla prenašati njegovega porogljivega in predomačega vedenja, tresla se je kakor v strahu, prišla je svojega rojaka za roko in ga prosila prikupljivo:

"O dobri moj prijatelj, sedite Vi pri meni in varujte me pred Francozi — kaj pa misli on, da sem jaz?"

"Ah" — je naredil Flamec, — "to je veterinjak. Samo postopi naj se in naj se Vas dotakne, potisnem mu svojo pest v njegove debele brke in če je tudi stokrat učitelj borbe."

Ojunačena se je obrnila Katarina drzno k izivcu:

"Gospod vojak — jaz bi Vas prosila, da se odmaknete od mene. Kaj pa mislite Vi pravzaprav? — Ali imate Vi mene za kako slabo blago?"

Učitelj borbe se je zakrohotal in se odmaknil govoreč smešne zbadljivke, katerih ni razumela na srečo Katarina, ki je vpraševala svojega varuha:

"Recite vendar, prijatelj, kako se pišete, če smem to vedeti?"

"Suzan Caersev sem vsak dan."

"Suzan Caersev? — Glej vendar! Komaj štirinajst dni je tega, da smo prodali Vašemu očetu telčka, lepega lisastega telčka. Še imam od skupila v žepu."

"In kaj dela moj oče? Je zdrav?"

"Popolnoma zdrav! — Mož kakor hrast. — Zdej se domislil, da nam je pravil, da je tudi njegov sin vojak. — Toda — ali ne poznate Vi našega Jana?"

"Kako se pa piše?"

"Jan Bremc."

"Bremc?! Moj Bog, kako bi ne poznal Bremca, saj služita v isti kompaniji, hodila sva vselej skupaj, dokler ni obotela na oči."

Vendar enkrat človek, ki je poznal Jana! — Ginjala je prišla Katarina vojaka za obe roki in vzdihnila: "Prijatelj moj dragi! — Glejte, zdaj hvalim Boga, da me je pripeljalo v to krčmo. Vi mi pokazate pot do Jana, kaj ne? — O vem, vsi fanije iz našega kraja so dobre duše."

"Seveda Vam pokažem v bolnišnico. Ali pa veste, da je Jan slep?"

"Žal, da xem!" — je vzdihnila, "Koliko solza smo že pretočili radi njega."

Nekant nevoščljivo so gledali drugi vojaki, ko sta si postala deklica in njihov tovariš tako hitro domača. Učitelj borbe je drsal nemirno po stolu in je zmigoval z obrazom in rokami, potem se je primaknil zopet k deklici in ko ji je bil najmanj v mislih, jo je prijel za brado.

Flamec je skočil na noge in se grozil, Katarina pa je vstala jeze vsa zapela in bila je učitelja borbe s plosko roko tako junaško po licu, da je videl vse zvezde."

Ko se je pa zavedel udarjeni mojster, se je izpremenila mirna krčma v grozen bojni polom — zgrabil je za vrč in hotel je razbiti z njim Katarinino glavo, ali mladi Flamec je bil močnejši od njega, prijel ga je hitro za grlo in mu izbil vrč iz roke. Drugi vojaki so planili hitro med razljutena borca, odtrgali so drug od drugega in ju opominjali, da se ne sme boriti vojak s pestjo, zanj je sablja.

Nad tresočo se Katarino se je izlila ploha hudih besedi, vojaki so se podili po sobi, krčmarica je kričala, da gre po stražo, — kar se je oglasilo močno bobnanje v vojašnici.

"Juha, juha!" — so zavpili oni, ki se niso mešali v prepir, in so stekli vun. Učitelj borbe je preklinjal in grozil, potem je sledil tovarišem rekoč pri odhodu Flamec:

"Ob petih na mestu! — Pridem po Vas!"

"Dobro, dobro, čeljustnik!" — mu je odgovoril Flamec s posmehom.

"O ljubi Suzan, koliko strahu sem prestala!" — je vzdihnila Katarina, ko je ostala sama s svojim varuhom, — "je zdaj vse v redu?"

"V redu? — Sabljat se moram nocoj s tem pretepačem."

"O moj Bog! — in to zaradi mene!" — je zakričala Katarina in se vsa tresla. Oni jo je miril velikodušno:

"Ni se Vam treba plašiti, dete moje, to je samo za smeh. Konečno se izide stvar tako, da pojedmo vsi skupaj pit, ker je način tega vraga, da pride do brinjeva — namreč če je on na vrhu. Take reči se mu pripetijo samo dvakrat v tednu, kakor je splošno znano. — Le pojdite zdaj hitro z menoj, popeljem Vas do bolnišnice, kjer je Jan."

Katarina je plačala svoje pivo in zapustila z vojakom krčmo. Govoreč o domu in o razmerah pri vojaki jo je spremljal skozi par ulic, potem se je poslovil, rekoč:

"Vidite vojaka na klopi pred vratmi"

one velike hiše? — No, to je lazaret ali vojaška bolnišnica. Vojaka morate nagovoriti, pustil Vas bo noter, če je le mogoče. — Le vrnite se srečno domov in pozdravite mi o priliki mojega očeta."

"Tisočkrat se Vam zahvaljujem, prijatelj!" — mu je odgovorila Katarina in šla napram bolnišnici. Ko je bila zopet sama, se je polastila globoka žalost njene duše in skoraj se ni upala, da bi nagovorila vojaka. Ali ko se je približala vojašnici, je zažarel njen obraz veselja — vojak se ji je zdel znan. In res! Ko je bila še nekaj korakov oddaljena od njega, ga je zaklicala po imenu — bil je Kobalov, o katerem je bil pisal Jan, da je postal korporal.

Ko je zapazil korporal Katarino, je skočil radostno k nji in vprašal veselo začudeno:

"Ljubka, Katarina, Vi ste to? — Kako je vendar to? — O Bog, kako se veselim, da Vas vidim. Kako se godi našim ljudem v vasi? — Je moja mati ozdravela? — Kako je z Verba-kovo Lizo? — Vedo tam, da sem korporal, in kaj je rekla Liza, ko je slišala to?"

"Vse gre na dobro," — je odgovarjala Katarina. — "Vaša mati je bila že nedeljo pri veliki maši, mrzlica jo je zapustila in skoraj da se ji ne pozna, da je bila bolna. — Jaz pa sem Lizi sama povedala, da ste postali polglavar."

"No — ali se ni smejala?"

"Ne, zardela je do ušes, vesela pa je bila tako, da ni mogla izpregovoriti ne besedice, jaz pa sem brala v njenih očeh njeno veselje."

Kobalov korporal je povesil glavo in gledal v nič, nakrat se mu je izpremenil obraz, čutil je, da zardeva in da mu razbija srce. Rojstna vas s svojimi njivami in travniki, nedolžen pogled ljubljene, ljubezniv smehljaj materin, veselje nedelje po dolgem tednu dela, krasno petje pod zeleno lipo, zlobudranje udomačene srake, lajanje domačega psa, šumenje smrek... Vse to se mu je prikazalo živo pred očmi, vse to ga je mamilo s čarobnim glasom...

Rahlo je vprašala Katarina: "Kobal, kaj sem pa rekla, da sem Vas razžalostila?"

"O ljubka Katarina — jaz sam ne vem, kaj — prikazala se mi je nakrat naša vas, tako živo, da sem videl, kako se svetlika stolp v solncu. Moj oče je vezal snope na strnišču, moja mati je stala poleg njega, čul sem, kako se razgovarjata o meni. — Bil sem čisto omočen — ali zdaj je minulo."

"Pojte, Kobal — peljite me vendar k Janu, on bo tako vesel, ko me zagleda."

"Vi veste torej za njegovo nesrečo?"

"O vem! Prišla sem samo, da ga potolažim. — Ne pustite me več, da postavim tukaj, peljite me takoj k njemu!"

Zalosten je vzdihnil korporal: "Kako Vas pomilujem, uboga Katarina..."

"Zakaj?" — je vprašala burno Katarina. — "Govorite, pojte, ne delajte mi strahov."

"Nesrečna aKtarina! — Nikdo ne sme do slepih in do drugih, ki so bolni na oči, to nam je prepovedano pod strogo kaznijo."

Bolesten krik se je izvil deklici, zakrila si je s predpasnikom oči in je tekala:

"Gospod, moj Bog! — Bog ti moj! — Štiri dni naj bi bila hodila zastoj, zastoj da bi se bila mučila in Jane ne dobila pred oči? — Živa ne grem od tod, če ga ne ugledam, bodite prepričani o tem."

"Ali Katarina!... Ne smete tako vekati na ulici, če ne, bodo prišli ljudje in bodo zijali in poslušali, molčite vendar raje."

Katarina si je obrisala oči in zavpila z izrazom poguma in obupa:

"In če se spoznam v hišo kakor tat, če mi prebode sablja srce — moram ga videti in govoriti — naj me zadrži, če me morejo."

"Poslušajte, ljubka Katarina!" — je govoril korporal na tiho, — "aliko da izgubim jaz pri tej stvari svoje zvezde ali pomagati Vam hočem. Samo mirujte in molčite. Narednik pojde takoj z raportom h komandantu, zdravnik je bil že tukaj, ravnatelj je bolan, ne pride v bolniške prostore. Ko odide narednik, Vas popeljem tihoma k slepim. Ali da ne pozabite, Katarina, če pridem v luknjo, če izgubim svoje zvezde, tedaj povejte moji materi in Lizi, da sem jih izgubil iz prijatelja in usmiljenja."

Solznih oči mu je zatrjevala: "Bodite prepričani, da Vam ostanem hvaležna vse dni svojega življenja. Zanašajte se name, Liza Vam piše pismo kakor hitro bom jaz doma."

"Saj ne zna pisati!" — je vzdihnil korporal.

"Znam pa jaz — in pisala bom namesto nje, in stvari bom napisala, da bodete skakali od veselja."

"Velja, Katarina. Torej poslušajte, jaz ne smem tu govoriti z ljudmi. Sedite na klop in sedite, dokler ne pride narednik, rekel mu bom, da ste moja sestra, sicer nam še pokvari kaj. Govoriva malce o prijateljih tam doma. Se je že poročila Pipovarjeva Nela? In naše žrebe, ki smo ga prodali v "Krono", kako se drži?"

Vsedla sta se razdaljena drug od drugega na klop.

V bolnišničnem oddelku za oči se je nahajala temna soba, v nji so bila okna zadelana z zelenim papirjem, ki je branil zavidno, da bi ja ne prišel sled solne svetlobe v ta dom nesre-

Za človeka zdravih oči si ne moreš misliti bolj strašnega kraja, kajti ta zamolki zelenikasti mrak je bil bolj žalosten kakor najčrnejša vseh nočnih tmnin; če si pogledal vanj, se ti je stisnilo srce in napolnila se ti je duša s tesnobo in grozo.

Treba se je bilo privaditi očem tega smrtno otožnega mraka predno si mogel razločiti in spoznati kako stvar v sobi. Poleg tega je vladala tu tudi tiho smrti, dasi so bivali v nji ljudje, ki so pretrpeli najhujše muke — to tiho je prekinil le zdaj pa zdaj stok bolečin: oči skele od žganja z lapisom (pekleni kamen).

Na lesenih klopih ob steni so sedeli slepi kakor vrsta nočnih prikazni, ne gibni in nemi. Vsakdo njih je imel na čelu zelen senčnih, ki je pokrival čelo in oči, da nisi mogel razbrati obraza.

V kotičku ob steni je sedel Jan Bremc nagnjene glave, zatopljen v žalostne sanje o rečeh in ljudeh, katere je ljubil tolikanj in katerih naj bi ne bil videl nikdar in nikoli več.

Pod zelenim senčnikom se mu je prikrdel usmev na usta, gibale so se ustnice kakor da se pogovarja z nevidnimi bitji — bil si je priklical v spomin sliko drage deklice, ravno je prisilil to sliko, da mu je ponovila ono ob slovesu šepetano sramežljivo priznanje ljubezni, ko se je slišal nekak ropot na hodniku.

Janu se je zdelo, da je pregovoril nekdo njegovo ime. Trepetaje po cellem telesu je skočil po koncu in njegova usta so izbruhnila nehoti v klic upanja in žalosti: "Katarina! — Katarina!"

(Dalje prih.)

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akter ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akter zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizu polu-čine železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kosti; za trganje v nogah, rokah in križu, za rane, opekline, bole, ture in kraste, itd. Kateri bi rabili moja zdravila brez uspeha, grantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Kolestar" in žepna knjiga od 80 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Kolestar in knjižico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:

9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.

Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building

4th Floor, Room 405.

JOLIET, :: ILLINOIS.

Loan & Savings Bank

MARTIN WESTFAL

213 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

Ureda telefon Chicago 100

Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1005 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Profesional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

J. P. KING

Ola telefon 617-8

Lesni

*****trgovce.

Clinton in Desplains Sts. Joliet

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK

IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK,

klerik in tolmač.

317 Jefeerson Street, nasproti Court

House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo

oglasite se pri meni.

Vsem Slovencem in Hrvatom priporočam mojo gostilno

"HOTEL FLAJNIK"

3329 PENN AVENUE

v kateri točim vedno sveže

PIVO, ŽGANJE, VINA IN RAZNO-

VRSTNE DRUGE PIJAČE.

Priporočam se cenjenemu občinstvu v

najboljše obliki. — Vsi znanci

in neznanci vedno dobrodošli!

NA SVIDENJE!

P. & A. Phone 351-W.

Geo. Flajnik, lastnik

3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Pesuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst

Surety Bonds.

Steam Ship Agent.

Both Phones 508.

ZAJEM

PISMENI PAPIR,

KUVERTE,

NAKAZNICE,

BOLNIŠKE LISTE

IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglašene in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

TAT.

Zivel je nekaj bogat seljak. Vsega je imel v izobilju, tako, da mu je bila soba že vsega prepolna in pretesna; zato si sežida shrambo in tu zloži svoje bogastvo.

Toda bogatin ne spava: boji se tatu. Tako tudi naš seljak: ponoči ni spal, marveč je imel navado, pregledovati po dvoru, da-li se mu ne godi kakšna škoda.

Nekoč ide tako na dvorišče in posluša. Zazdi se mu, kakor da je šel nekdo mimo shrambe, in baš, kakor da je suha slama pod nogami zašumela.

Gospodar vzdrži sapo, posluša znova, kak sum da je to, in se prične tiho plaziti, kakor da ide nad volka. Ko dospje do shrambe, poluka izza ogla; toda tudi nekdo drugi poluka nanj izza drugega ogla.

Gospodar se skrije za ogel, misleč si: polukam znova. Ne vem, sta se-li tako še dolgo igrala "kuku", ko se slednjič tat drzne spne s polovico telesa in za njim tudi gospodar. In gledata si eden drugemu naravnost v oči.

— Brate, vpraša tat potihoma, se-li nisi domislil, da imava jedno in isto rokodelstvo?

— Ne, dragi moj, kakor vidiš! — Idiva torej na delo; in dobiček in greh, pa tudi kazen si deliva.

— Dobro torej, idiva. Toda kam? — Tudi jaz ne vem, brate. Jaz sem še nevede človek; baš idem prvič, in — hudo bi mi bilo, da ne izvršim ničesar. Uloimiva v shrambo! To je bogat gospodar, gotovo kaj najdeva.

— Dasiravno prvič, misli si gospodar, toda čakaj, posvetim ti že, — drugič ne boš več kradel.

— Meni je vse jedno, mu reče, idiva torej na delo. Toda s čim naj ulomiva? — Imaš li kaj s seboj?

— Nimam ničesar, brate. Toda poiščiva si kak kolec, da izstaviva vrata.

— Čakaj, čakaj, reče gospodar. Jaz pa imam ključ pri sebi, tudi sem jaz pripravnejši. Morda odpre ta-le.

In vzame ključ izza pasa in odpre shrambo. Stopita vanjo.

— Glej kovčeg, reče gospodar, vzemi si ga! Sam pa ide dalje, da si poišče sekuro ali pa tehtnico, da z njo pogladi tatu.

— Bog z njim, izpregovori le-ta, čemu mi bode kovčeg. Jaz bi rad kruha, tu pa ti, brate, tako lepo diši po svežem kruhu, in stopi dalje po shrambi; njuhajoč.

— Glej, jaz sem ga našel, reče gospodar in poda tatu s police cel hleb kruha; ta pa ga prime z obema rokama in ga prične jesti kakor bi bil o-mamljen.

— Nisi-li ničesar večerjal?, vpraša ga gospodar, ki je imel tehtnico v roki že pripravljeno.

— Kako meni, večerjal?, odgovori le-ta in si dalje maši in meče v usta. Glej, dragi moj, danes je že drugi večer, odkar nisem imel razun vode ničesar drugega v ustih. Zelo sem shujšal.

Gospodar pobesi roko, v kateri je držal tehtnico in molči.

Tat pa ne poje mnogo, se prekriza vzame s police še jeden hleb kruha razun načetega in reče:

— No, brate, hvala Bogu, naj nama odpusti: odpusti pa mi tudi ti, in ide ven.

— Nevidiš-li, brate, koliko je tu blaga?, nagovori gospodar tatu še jedenkrat. Pridi, da vzameva, karkoli nama pride pod roko!

— Bog s teboj in s tem blagom, odgovori tat. Jaz ne vzamem ničesar in bi tudi tebi ne bil o tem pravil ničesar — in nadaljuje:

— Hvala Bogu, da sem prišel do teh hlebov. Za celi teden dni bode zadosti to i meni i moji ženi; pa tudi mojim otrokom ne bode treba ničesar boljšega.

— Če je tako, pa pojdi semkaj. Vzem si tole vrečo moke in nesí jo domov. Ne boj se nikogar; hodi naravnost po ulici; če te pa kdo vpraša, reci mi samo, da ti je to dal gospodar.

— Kaj, gospodar? Kak gospodar?, vpraša tat bled kot smrt.

— Da, moj brate, gospodar. — Glej, on stoji pred teboj.

Tat, ves porazen, pade pred gospodarjem na kolena.

— Batuska (oče), ne onesreči me. Dva dneva že nisem jedel ničesar; istotako tudi ne moja žena in moji otroci!

— Vstani!, reče gospodar. Vzemí kruh, vzemi moko, pa hodi z Bogom; oni je srečen, ki se ne polakomni za tujim blagom. Hodi z Bogom; toda ne hodi več po tujih shrambah krast, da si tudi lačen.

Sodnijska obravnava v letu 4000.

— Obtoženec, vpraša sodnik, ali imate morda še kaj povedati?

Na zatožni klopi je sedel mlad mož. Bil je privikrat pred porotniki, obdolžen, da je svojemu gospodarju izneveril večjo svoto denarja iz blaginje.

Obrazi porotnikov so bili zelo resni, kakor kakšne strele so od časa do časa švigali na nesrečnega obtoženca in zdelo se je, da je njegova osoda že odločena.

— Prosim, ako dovolite, pričn ob-

toženec, radi bi še nekaj besed izpregovoril, in sicer spoštovanim damam porotnicam!

Nato se je nekako lahkotno-prikupno obrnil proti kraju, kjer so sedele porotnice, ter pričel svoj govor!

— Visoko sodišče! Nemogoče skoraj mi je opisati čutila, ki me navdajo stoječega tukaj pred vami, potrtega vsled obtožbe, ki mi je v največjo sramoto. Kako hitro se spremeni osoda pri človeku. Pred letom dni še nisem bil hudodelnik, kakor danes, moja roka je bila še čista in moje ime neomadeževano. Nekateri izmed vas, ki ste sedaj moji sodniki, poznate me že zdavnaj. Takrat sem med drugim poznal vašo predsednico.

— Dragi prijatelj, rekel sem nekega dne svojemu prijatelju Odigo Jonezu, ali poznate ono krasno ženo? Seznani me vendar ž njo.

— Kaj bi je ne poznal, mi je odgovoril, vsaj je moja žena.

— Tvoja žena!, zakličem, nikar ne laži, morda je tvoja hči, a tvoja žena nikakor ne!

Temu se nikar ne čudite, moje gospe na porotni klopi! Ali morda ni mitres Odigo Jonezova tako mlada in lepa in nežna, kot bi bila svoja lastna hči?

Po kratkem oddihu je nadaljeval mladi in zviti obtoženec:

— Nekaj dni potem me je miss John Dringseleva povabila na kosilo. Nikdar ne pozabim tega obeda, vedno se tudi spominjam malega Tom Wifla, kateri me je, dasi je bil še le dve leti star, tako izborno zabaval, da nisem vedel, bi li bolj občudoval mladega moža ali pa njegovo mater, ki ga je vzredila v tako popolnega dvestletnega moža. O, da bi bil tudi jaz imel tako mater!

Tu si je zatoženec zakril obraz in solze so mu zalile obličje.

— Moje gospe visokega sodišča, nadaljeval je z ihtečim glasom, kar me pa še posebno teži, je to, da moram kot navadni hudodelnik stati pred angeljem ljubezni, usmiljenja in kreposti, pred mistreso Kornelijo Hobbsovo. Kolikorkrat sem v šentšimonski cerkvi pozabil na službo božjo, pridigo in molitev, ker me je nežno mili in bogaboječi obraz mistrese Kornelije bolj globoko ganil, nego besede pridigarjeve. Spomin na njo me je dolgo časa varoval hudodelniške poti. In ko bi ne bil šel v kopališče, ko bi ostal blizu Kornelije, gospe visokega sodišča, zagotavljam vas, nikdar bi ne bil prišel tukaj sem na zatožno klop.

Ihtel je pri tem mladi zatoženec tako krčevito, da so se tudi v očeh mistrese Hobbsove zalesketale debele solze.

— Gospe na porotni klopi, nadaljeval je zatoženec, pred seboj imam še devet dam. Vse so v nežnih, mladostnih letih, ikso pa spoznale, da ni moža na svetu, ki bi bil vreden takega zaklada, kakoršen je vsaka izmed njih!

Srca deveterih brezobzih, starih gospic, ki so bila dosedaj trda kot skala, pričela so se pri zadnjih besedah zatoženčevih topiti kot led od žarkih pomladnega solca.

— Moje dame! Ni mi tolikanj hudo, da sedim tukaj kot hudodelnik, ne bojim se tudi temne ječe, ki me po pravi- ci čaka, toda tega pa le ne morem prenesti, ker je najslajši čut mojega srca kriv, da sem prišel na zatožno klop.

Zopet molči!

— Ali naj nadalje skrivam v svojem srcu, kar nič več prikrivati ne morem. Moje srce je gorelo in še gori za jedno izmed vas deveterih, ki ste niste v jarmu zakona. Toda njenega imena, jaz nevedim, imenovati ne morem in ne smem. Celo vrsto let sem jo častil, toda reven sem bil; da njo dobim, postal sem hudodelnik. Obogatel sem hotel in potem kot bogatin stopiti pred njo ž besedo: Ti si moja izvoljenka!

Zato sem izneveril denar, ne misleč, kakšne žalostne posledice bo imel za me ta korak. Sedaj pa stojim tukaj kot hudodelnik in gledam med vami njo, katero ljubim, in ta tudi mene sodi. Nadejal sem se, da me kedaj kitijo venci ljubezni, a sedaj sem izročten okovom in ječi. Vse, vse je izgubljeno; celo podoba svojega angelja bom moral iztrgati iz svojega srca, ker nisem vreden, da bi tudi to tolažilo ponese seboj v temno ječo —

Obtoženec je bil tako ginjen in potrt, da ni mogel več govoriti ter se je kakor nezavesten zgrudil na obtožno klop.

Porotniki so na to odšli v drugo sobo in se ondi posvetovali.

Ko so se zopet vrnili, izjavila je načelnica porotnic, da so obtoženca porotnice soglasno, to je z 12 glasovi spoznale — nedolžnega.

Tisti dan je bivši obtoženec dobil devet povabil na — kavoi!

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 29. apr. — Nemški vojni urad je danes objavil sledeče uradno naznanilo:

— Naše postojanke na zapadnem bregu kanala severno od Ypresa in ob potoku Yperiee blizu Steenstraata so bile večeraj popoldne napadane neprenehoma, ali brezuspešno.

— Vzhodno od kanala se je napad po francoskih, alžirskih in britanskih četah izjalovil s težkimi izgubami za sovražnika. Steviló topov, zaplenjenih severno od Ypresa, znaša doslej trinajstdeset.

— Sovražnik je brezuspešno razstreljeval mine na železnici La Basse-Bethune severno od Les Mesnilla v Champagni. Pri Les Mesnilla so bili francoski ponočni napadi proti postojankam, ki smo jih zavzeli, odbiti.

— Na višinah ob reki Meuse, južno

od Verduna, smo porinili svoje postojanke naprej kakih sto metrov in izdelali okope.

— Južno od Vogezev je položaj nezpremenjen.

Zrakoplovci spuščajo bombe.

London, 30. apr., 1. zj. — Nemški zrakoplovci so spet napadli vzhodno brežino angleško. Več bomb so spustili na mesto Ipswich v okraju Suffolk, 66 milj severovzhodno od Londona, kmalu po polnoči. Tri hiše so zgorjele, a ranjen ni bil nihče.

Pariz, 29. apr. — Danes izdano uradno naznanilo vojnega ministrstva pravi:

— "Sovražnik je bombardoval s pomočjo letelčnih strojev in poslužnojo se zažigalnih bomb odprto mesto Epernay, ki so zdaj v njem samo bolnišni oddelki.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

Belfort, Francija, 29. apr. — Trije nemški zrakoplovi so leteli čez Belfort ob 5. uri davi in spustili približno dvanajst bomb. Štirje delavci so bili ranjeni.

— "Po zanesljivih poročilih je bil zepelinovec, ki je pred osmimi dnevi spuščal bombe na Dunkirk, resno poškodovan po našem topništvu. Ker ni mogel pluti dalje, se je razdelal v drevesih med Brugesom in Ghentom."

OPREMLJENE SOBE SE ODDA-
jo v najem: 203½ Bridge st., Joliet,
Ill. Več pove g. Stephen Kukar. 3t

N. W. Phone 420.

MARTIN ZAGAR
Gostilna

Moan Ave. :: Rockdale, Ill.

Vljudno vabi vse rojake, Slovence i
Hrvate, v svojo gostilno sredi
Rockdala.

VSI DOBRO DOŠLI!

Mlinar
IN TRGOVEC.

JOHN PUBENTZ

203-205 Division St., Joliet, Ill.

PRODAJE SENO, SLAMO, ŽITO,
PIČO ZA PERUTNINO.

Zmelje žito, kakor naročite.

Prodaje Rubber Roofing, ki je priprav-
ljeno za kritje hlevov in kurjakov.

City Express Transfer za selitev z
avtomobili. Hitra postrežba.

Phone 2736 ali 3932-J. 40t4

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo me-
so po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-
jene klobase in najokusnejše meso.
Vse po najnižji ceni. Pridite torej in
poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je
naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v
našoj mesnici in groceriji na voga-
lu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.

Slovenec v La Salle in okolici: Ka-
dar potrebujete pogrebnišnika se obrnite
na to trdko in prepričani bodite, da
boste najbolje postreženi, ker ta zavod
je najboljši ter mnogo cenejši kot
drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza
(ambulance) pokličite nas po telefo-
nu. Ker smo vedno pripravljeni — po
dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za\$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za\$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in
50 galonov, galon po75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v sloven-
skem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

